THE SORANI KURDISH Oral bible

(ENGLISH AND KURDISH TRANSCRIPTS)

Introduction:

This set of Bible stories is intended to be used as a tool for evangelism, discipleship, and church planting among Sorani-speaking Kurds worldwide. This *Sorani Kurdish Oral Bible* was developed incountry alongside Kurdish believers. These stories were especially chosen with three things in mind: 1)To fit the redemptive themes chosen (*Isa* restores honor to the shamed, God cares about the oppressed, and *Isa* saves people from the punishment of their sins), 2)To fit the larger context of the Kurdish culture, 3)To place as few barriers and as many bridges as possible, especially in the early stories. All Scripture is God-breathed and useful for teaching, and this is by no means a comprehensive list of stories.

The stories are intended to be told chronologically in a group setting, and are usually accompanied by five simple questions:

- 1) What did you like about this story?
- 2) What surprised you in this story?
- 3) What can we learn about God from this story?
- 4) What can we learn about man from this story?
 - 5) How can we apply this story to our lives?

Following each English story is the Kurdish transcript from which the story is derived. However, please note that they may not be exactly the same. We have also transliterated all proper nouns From Kurdish to English, in order that any Kurdish friend might better understand the places and names. If you have any questions, please email KaweStoryteller@gmail.com . May God bless the telling of His Word and His story through you!

Table of Contents

- 1. Creation
- 2. Disobedience
 - 3. Noah
 - 4. Îbraheem
 - 5. Yusef (1)
 - 6. Yusef (2)
 - 7. Moses
 - 8. Passover
 - 9. Wilderness
- 10. Asking for a King
 - 11. David's Sin
 - 12. Prophecy
 - 13. Birth
 - 14. Baptism
 - 15. Sinful Woman
 - 16. Evil Spirits
 - 17.Two Miracles
 - 18. Adulteress
 - 19. Lost Son
 - 20. Two Prayers
 - 21. Zacchaeus
 - 22. Last Meal
- 23. Arrest and Trial
 - 24. Death
 - 25. Alive!
 - 26. God's Spirit
 - 27. The African
- 28. A Changed Man
 - 29. Paul and Silas
 - 30. The Return
 - 31. Homeland

1. Creation

Gen. 1:1-27; 2:7-14, 16-18, 21-25; 1:28,31

This is a story from God's Word.

At first, there was only God. God spoke, and created everything, sky and land and everything. Then, God created people, and God said, "Let's make humans in our shape, our image."

God created the man from dirt and breathed into him and gave him a spirit. After that, God prepared a garden, and put in it every kind of plants and tree, and it was beautiful and delicious. In the middle of the garden, there was a river. At the end of the garden, it became four branches, the Dijile River, the Furat River and two other rivers. At the center of the garden, God placed two special trees—one was the tree of life and the other was the tree of knowing good and evil.

After this, God brought the man and placed him in the garden in order to look after it. God told the man, "You can eat every type of fruit except the fruit of tree of the knowledge of good and evil. If you eat this tree's fruit, you will surely die."

Then God said, "Its not good for man to be alone. I will make a suitable partner for him." God put the man into a very deep sleep, and from his rib he created a woman and brought her to him. When the man saw the woman, he said, "Oh, Lord, she has body and bones like me!" This man and woman, whose names were Adam and Hewa, were not wearing any clothes; however, they were not ashamed.

God told them, "Increase and fill the earth. Be masters over all the animals." God created everything in six days, and made the seventh day a rest. Then God looked and saw that everything he had made was good.

This was a story from God's Word.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

له سهرهتاوه تهنها خودا بوو. خودا قسهی کرد و ههموو شتیکی دروست کرد، ئاسمان و زهوی و ههموو ئهو شتانهی که تی دایه. پاشان, خودا مروّقی دروست کرد. خودا ووتی: (با مروّق لهسهر شیّوهی خوّمان دروست بکهین). خودا مروّقی له زهوی دروست کرد و فوی کرده ناو جهستهیهوه و روّحی پیّبهخشی. دوای ئهوه, خودا باخیه کی ئاماده کرد و ههموو جوّره دار و درهختیّکی تیّیدا بوو که زوّر زوّر جوان و بهتام دیار بوون. له ناوه راستی ئه و باخه دار رووباریّك ههبوو, له کوّتایی باخه که دا رووباره که دهبوو به چوار لق: رووباری دیجله و فورات و دوو روباری دیکه. له ناوه ندی باخه که دا, خودا دوو داری تایبهتی دانابوو که یه کیّکیان داری ژیان و فورات و دو دری زانینی چاکه و خراپه بوو.

دوای ئهوه, خودا پیاوهکهی هینا و له باخهکهی دانا بق ئهوهی ئاگای له بینت. خودا به پیاوهکهی ووت, (تق دهتوانیت ههموو جوّره میوهیهك بخوّیت, تهنیا میوهی داری زانینی چاکه و خراپه نهبیّت. ئهگهر له بهرههمی ئهو داره بخوّیت, ئهوا بی گومان دهمریت.)

پاشان, خودا ووتی, (پیم باش نییه که مروّق به تهنیا بیّت. هاوبه شیکی گونجاوی بوّ دروست ده کهم). خودا پیاوه کهی خسته خهویکی قولهوه, و له پهراسوویه کیهوه ژنیکی بوّ دروست کرد و بوّی هیّنا. که پیاوه کهی بینی ووتی, (وای خوایه, خوّ ئهوه له ش و ئیسقانی وه کو منه!) ئه و پیاو و ژنه که ناویان ئادهم و حه وا بوو, لهگهل ئهوه ی که هیچ جل و بهرگیّکیان لهبه رنهبوو, به لام هه ستیان به شه رم نه ده کرد.

خودا پینی وتن, (زیادبن و زهوی پر کهن و ئاوهدانی بکهنهوه، دهسهلاتدار بن بهسهر ههموو جوّره گیانلهبهریّك). خودا ههموو شتیکی له شهش روّژ دا دروست کرد و روّژی حهوتهمی کرد به پشوو، پاشان خودا سهیری کرد و بینی ئهو شتانهی که دروستی کردوون زوّر باشن.

ئەمە چىرۆكىك بوو لە وشەكانى خوداوەند.

2. Disobedience

Gen. 3:1-19, 22-24

This is a story from God's Word. One day, Adam and Hewa were in the garden, and the devil came and went into the snake and the snake asked Hewa, "Did God really say you must not eat any of the fruit of the trees in the garden?"

Hewa answered, "No, We can! Only we cannot eat from this tree of the knowledge of good and evil. God has said, 'If you eat or touch the fruit of this tree, you will die." The snake said, "No. You won't die. But if you eat the fruit of the tree, you will become like God and you will know good and evil." When Hewa looked at the fruit it looked very beautiful and clearly delicious, and she wanted the wisdom. So Hewa ate it, and gave it to Adam, who was with her, and he also ate it.

Immediately, their eyes were opened and it appeared to them that they were naked, therefore they felt shame. Immediately they went and covered themselves with tree leaves.

In the evening, Adam and Hewa heard God walking in the garden, so they quickly went and hid themselves under trees. God came and called Adam and said, "Where are you?"Adam also came out and said, "God, I heard you and I was afraid. So, I went and hid myself because I was naked." God said," Who told you that you are naked? Did you eat the fruit of the tree that I told you to not eat?"Adam replied, "That woman that you brought me, she gave me to eat it." After that, God went and said to Hewa, "What did you do?" Hewa said, "The snake tricked me me and I ate it."

Then, God said to the snake, "Because you did that, I will punish you. From now on, you will go on your stomach and you will be cursed.

God said to Hewa, "When you birth a child, you will taste much pain." God said to Adam, "Because you ate the fruit of the tree that I told you not to eat, the ground will be cursed because of you and all of life will be full of pains and difficulties and by much trouble you will obtain things and eat. After that, you will return to the ground of the earth and you will die."

Then God made clothes from animal skin for them, and said, "Now they know good and evil like us. They must not be allowed to eat from the tree of life and live forever. So, Adam and Hewa were removed from the garden.

And that was a story from God's Word.

لئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند

رۆزئىكيان ئادەم و حەوا لە باخەكە بوون، و لەو كاتەدا شەيتان ھات و رۆيشتە ناو مارىكەوە و لە حەواى پرسى, (ئايا بە راستى خودا پىنتانى ووتوە كە ناتوانن لە بەرھەمى دارى ناو باخەكە بخۆن؟) حەوا وەلامى دايەوە و ووتى:(نا, دەتوانىن. بەلام تەنھا لە بەرھەمى دارى زانىنى چاكە و خراپە ناتوانىن بخۆين. خودا پىنى وتىن: (ئەگەر لە بەرھەمى ئەو دارە بخۆن, يان دەستى لىن البدەن, دەمرن.))

ماره که ش ووتی, (نا! نامرن! به لام ئه گهر له به رهه می ئه و داره بخن ن, وه کو خوداتان لی دنیت و چاکه و خراپه ش ده زانن.) کاتیک حه وا سه یری به رهه مه که ی کرد زفر جوان و به تام دیار بوو به لایه وه و ویستی ژیری و دانایی به ده ست بینیت. هه ربویه حه وا خواردی و به ئاده میشی دار که له گه لیدا بوور ئه ویش خواردی. ده ست به جی ، چاویان کرایه وه و بویان ده رکه و ت که رووتن هه ربویه هه ستیان به شه رم کرد. یه کسه ررزیشتن و به به رگی داره کان خویان داپوشی.

له ئیواره دا, ئادهم و حهوا گوییان لی بوو که خودا لهناو باخهکهدا هاتوچوی دهکرد. بویه ، خیرا رویشتن و له بن دارهکان خویان شاردهوه. خودا هات و بانگی ئادهمی کرد و وتی (ئادهم, له کوییت؟) ئادهمیش هاته دهرهوه و وتی, (خودایه, گویم له تو بوو ترسام, بویه رویشتم و خوم شاردهوه لهبهرئهوهی رووت بووم.)

خودا وتی, (کی به توّی وتوه که تو رووتی؟ ئایا تو له میوه ی ئه و داره ت خوارد که پیّتم وت نه یخوّیت؟) ئادهمیش وه لاّمی دایه وه, (ئه و ژنه ی که تو بو منت هیّنا ئه و به منی دا که بیخوّم) دوایی, خودا روّیشت به حه وای وت: (ئه وه توّ چیت کردووه؟) حه واش و تی: (ماره که فیّلی لیّ کردم و منیش خواردم.)

پاشان, خودا به مارهکهی وت: (لهبهر ئهو شتهی که ئهنجامت دا من سزات دهدهم، تق له ئهمرق به دواوه لهسهر سکت دهرقی و نهفرهت لیّکراو دهبیت). خودا به حهوای وت: (له کاتی مندال بووندا, ئیش و ئازاری زوّر دهچیّژیت،) و به ئادهمیشی وت: (لهبهر ئهوهی له بهرههمی ئهو دارهت خوارد که پیّم وتیت نهیخوّیت, زهوی نهفرهت لیّکراو دهبیّت بههوّی توّوه و ههموو ژیانت پر دهبیّ له سهختی و به رهنج و زهحمهتیّکی زوّرهوه شت به دهست دیّنی و دهیخوّیت، دوایی, بق خاکی سهر زهوی دهگهریّیتهوه و دهمریت)

پاشان خودا له پیستی حهیوانه کان جل و به رگی بزیان دروست کرد و وتی: (ئیستا ئهوان چاکه و خراپه دهزانن وه کو ئیمه نابیت رئیان چی بدریت له داری ژیان بخون و ژیانی هه تاهه تاییان هه بیت.) بویه رئاده م و حهوای کرده ده ره وه ی باخه که .

ئەوە چىرۆكىك بوو لە وشەكانى خوداوەند.

3. Noah (Nuh)

Genesis 6:5-22; 7:7-12, 17-24; 8:15-22; 9:8-17

This is a story from God's Word.

After God made Adam and Hewa go out of the garden, they had children. Those children also had children until it came to be that they had many descendants. God saw that all humans had become infected with sin and evil and their thoughts were only on bad things. So God regretted that he had created humans on the earth. So, God said, "I will destroy every human and animal.

But God was happy with Nuh because he was the only person who followed God. Nuh had three sons.

So, God said to Nuh, "I will destroy every human and animal. Go and make a boat because I will send a flood to destroy every human and animal. But I will promise you that I will protect you and your sons and your wife and your daughters-in-law in the ship." Then he said, "Nuh, take male and female from every animal with you in the ship, also take food with you. So Nuh did everything the LORD told him to do.

Nuh and his family and the animals that God told him got into the boat. After this, it rained forty days and nights on the earth. The water rose until every mountain went underwater. Every human and animal was destroyed. Just those people and animals who were on the boat were not destroyed.

After one hundred and fifty days, the water little by little became less until the ship landed on the Mountains of Ararat. Then God said to Nuh, "Come out from the ship. Go and fill the earth Nuh came out and went and sacrificed to God. God became very happy with Nuh's sacrifice, and he said to himself, "I will never again damn the earth because of humans, even though humans even from childhood their thoughts are only on bad things."

Also, God said to Nuh and his sons, "I promise you that I will not destroy the earth again by a flood. So I will put my rainbow in the clouds like a sign for the promise between me and the earth.

And that was a story from God's Word.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

دوای ئهوهی که خودا ئادهم و حهوای کرده دهرهوهی باخهکه, ئهوان مندالیّان بوو. ئهو مندالّانش مندالیّان بوو ههتا وای لی هات نهوهیه کی زوّریان خستهوه. خوداوهند بینی که ههموو مروّق توشی گوناه و تاوان بوون و بیریان تهنها به لای شتی خراپه دا دهچیّت. ههربوّیه خوداوهند پهشیمان بووهوه که مروّقی له سهر زهوی دروست کرد. ئینجا خوداوهند وتی: (ههموو مروّق و گیانهوهریّك لهسهر زهوی دهسیرمهوه.)

به لام خوداوهند دلخوش بوو به نوح چونکه ئهو تهنها کهسی بوو که دوای خودا که وتبوو. نوح سی کوری ههبوو.

ئینجا خودا به نوحی وت: (ههموو مروّق و گیانهوهریّك لهناو دهبهم، بروّ که شتی دروست بکه چونکه لافاو دهنیّرم بوّ لهناوبردنی ههموو مروّق و گیانهوهریّك، به لّام من به توّ پهیمان ئهدم که توّ و کورهکانت و ژنهکهت و بووکهکانت لهناو که شتیهکه دهپاریّزم،) جا وتی: (نوح, له ههموو گیانهوهریّك جوّری میّ و نیّر لهگهل خوّت ببه ناو که شتییه که و ههروه ها خواردنیش لهگهل خوّت ببه،) پاشان نوح ئهمرهکهی خوداوهندی به ته واوی جیّ به جیّ کرد.

نوح خوّی و بنهمالهٔ که ی و گیانه و هره کان که خودا پیّی ووت روّیشتنه ناو که شتییه که دوای ئهمه, باران چل روّژ و شهو به سهر زهوی دا باری. کهم کهم ئاو له سهر زهوی بهرز بووه و هه تا ههموو شاخه کان روّیشتنه ژیّر ئاوه وه ههموو گیانه و هموا نه و گیانه و همون که له ناو که شتیه که بوون. گیانه و هموا دوای سه د و په نجا روّژ کهم که م ئاو که م بووه و هه تا که شتیه که له سه د چیاکانی ئارارات جیّگیر بوو.

ئینجا خودا به نوحی وت: (له کهشتیه که وهرهنه دهرهوه، برقن زهوی پر بکهنهوه،) نوح هاته دهرهوه, رقیشت بق خودا قوربانی کرد. خوداش به قوربانیه کهی نوح زقر دلخقش بوو, وتی: (ههرگیز جاریکی تر به هقی مرقفه وه نهفره تله زهوی ناکهم، له گهل ئهوهی که مرقفه هه ر له مندالیه وه بیری به لای شتی خراپه دا ده چینت.) ههروه ها, خودا به نوح و کوره کانی وت: (پهیمانتان پی ده دهم, که جاریکی تر به هقی لافاو ,زهوی له ناو نابهم. وا پیاکه زیرینی خقم له ههوره کاندا دا ئه نیم وه کو هیمایه ک بق به وی که نیوان من و زهوی دایه.

ئەمە چىرۆكىك بوو لە وشەكانى خوداوەند.

4. Îbraheem's Call

Genesis 12:1-7; 15:1-6, 17:1-2,16-21

One day, God spoke with a man named Îbraheem, who was 75 years old and had no children, and said to him, "Leave your family and relatives, and go to the land that I am going to show you I will make you into a great nation and make you blessed. And all people on the earth will be blessed through you."

Just as God had told him, Îbraheem took his wife Sara and his servants and all of his wealth with him and went to the land that God had showed him. When they arrived at that land, they settled beside a large tree. At that time, God appeared to him and said to Îbraheem, "I will give this land to your descendants."

Later, God said to Îbraheem, "You will have a son, and he will be your heir." God made Îbraheem go outside and said to him, "Look at the sky. Can you count the stars? I will make your descendants many like that." Îbraheem believed God and God was pleased with Îbraheem's faith

After 24 years, when Îbraheem was ninety-nine years old, God appeared and said to him, "By your wife Sara, I will give you a son and I will again make my promise to make your descendants many."

Îbraheem bowed to God and laughingly said to himself, "How will this be? I am ninety-nine years old and Sara is ninety years old."

But God said to him, "Yes. It will be. You will have a son next year at this time. And just as God promised, after a year, he had a son.

And that was the story from God's Word.

ئەمە چىرۆكىكە لە ووشەكانى خوداوەند.

رۆزيخيان خودا قسهى لهگه ل پياوى كرد به ناوى ئيبراهيم كه تهمهنى حهفتاو پهنج سال بوو و هيچ مندالديكى نهبوو, پينى ووت: (كهس و كار و خزمه كانت بهجى بهيله و برق ئهو زهويهى كه من نيشانت دهدهم. من دهتكهمه نهتهويكى گهوره و پيروزت دهكهم و ههموو خهلكى سهر زهويش بههوى تووه پيروز دهبيد.)

ههروهك چۆن خوداوهند پني وت ، ئيبراهيم لهگهل "سارا"ی خنزانی و خزمه تكاره كانی و ههموو سامانه كهی لهگه ل خوی برد و بهرهو ئه و زهویهی به رنیكه و تکه خودا نیشانی دا.

کاتی گهیشتن ئه و زهویه, له تهنیشت داره کی گهوره نیشته جی بوون. له و کاته دا، خودا بوی ده رکه و ت و به ئیبراهیمی وت: (من ئه م زهویه ده ده مه نه وه کانی تون)

پاشان, خودا به ئیبراهیمی وت: (تق کورپیکت دهبی ودهبیت به میراتگری تق.) خودا وای له ئیبراهیم کرد که بپواته دهرهوه و پیی ووت: (سهیری ئاسمان بکه. تق دهتوانی ئهسته رهکانی ئاسمان بژمیری؟ نهوهکانی تقیش ئهوها زیاد
لدهکهم.) ئیبراهیم باوه رسی به خودا کرد و خوداوه ندیش به باوه رسی ئیبراهیم دلخقش بوو.

پاش بیست و چوار سال، کاتیک ئیبراهیم تهمهنی نهوهد و نق سال بوو، خودا دهرکهوت بق ئیبراهیم و پینی وت: (له ریگا سارا خیزانتهوه من کوریکت دهدهمی و دووباره یهیمانت دهدهمی که نهوهکانت زور دهکهم.)

ئیبراهیم کپنووشی به خودا برد و به پیکهنینهوه به خوّی وت: (ئهمه چوّن دهبیّت؟ من نهوهد و نوّ سالمه و سارای خیزانیشم نهوهد سالیهتی!)

به لأم خودا پينى وت: (به لىخ، ئەمە دەبيت. ساليكى دىكە ئەم كاتە, كورەكت دەبيت. ئەم پەيمانە نەوە بە دواى نەوە بەردەوام دەبيت.) ھەروەكو چۆن خودا پەيمانى دابوو، پاش ساليك، كورەكى بوو.

ئەمە چېرۆكىك بوو لە ووشەكانى خوداوەند.

5. Yusef (Part 1)

Genesis 35:22b, 37:1-36, 39:1-5

This is a story from God's Word.

Yaqub, the grandson of Îbraheem, had 12 sons. He loved Yusef more than all of his other sons, so he sewed a beautiful long shirt for him and gave it to him, and because of this, his brothers hated him.

One day, Yusef had a dream and came and told his dream to his family and said, "In my dream, the sun and the moon and eleven stars knelt to me." When his father heard this, he rebuked Yusef and said, "What, Yusef? You think we will bow to you?" So because of this, his brothers hated him even more. One day, Joseph had a dream. In that dream, he saw his brothers bowing down before him. When he told this dream to his brothers, they said, "Are you going to rule over us?" And they hated him.

After some time, Yaqub sent Yusef to his brothers for shepherding. But because his brothers hated him, they tore his long shirt off and threw him into an empty well. At that time, a trading caravan was passing by, and one of his brothers said, "Let's sell Yusef to the trading caravan." They said, "OK," and they sold him for twenty pieces of silver. Then they left and got a goat and killed it and put Yusef's shirt in the goat's blood. Then they brought it to Yaqub, their father, and said, "Father, is this Yusef's shirt?"

Yaqub saw the shirt and knew it, and screamed, "My God, it is Yusef's shirt! Certainly wild beasts have torn him into pieces." He began crying and for a long time he kept crying and there was no way to make him stop.

At the same time, the trading caravan sold Yusef to an Egyptian authority, named Poteefar, but God was with him. Poteefar saw that Yusef was very successful in his work and completed his work beautifully, so he decided to make him the manager of his own house. And because of Yusef, God poured out his blessing on the house of Poteefar.

Because Yusef was a handsome boy, Poteefar's wife noticed him and asked for him and said, "Yusef, sleep with me." But Yusef refused her and said, "I cannot sin against God." But day after day, Poteefar's wife wouldn't leave Yusef alone and said, "You should sleep with me," but Yusef always refused her.

Until one day, only Yusef was in the house. Poteefar's wife came and said to Yusef, "Come sleep with me." At that time, Yusef wanted to get away, but Poteefar's wife grabbed Yusef's shirt and a part of his shirt remained in her hand and Yusef just ran away. After that, Poteefar's wife went and said to her servants and her husband, and said, "Yusef wanted to sleep with me, but I screamed and yelled for him to leave. And at that time, I wanted to grab

him, and a piece of his shirt was left in my hand. When Poteefar heard this, he was very, very angry and he put Yusef in prison.

And that was the story from God's Word

ئەمە چىرۆكىكە لە ووشەكانى خوداوەند.

یاقوب کوپهزای ئیبراهیم دوانزه کوپی ههبوو. یوسفی له ههموو کوپهکانی زیاتر خوّشدهویست. ههر بوّیه، کراسیّکی دریّژی زوّر جوانی بوّ دوری و پیّی دا. ئهمهش بههوّی ئهوهی که براکانی رقیان له یوسف بیّتهوه.

رۆژێكيان يوسف خەونى بينى و هات و خەونەكەى بۆ مالەوە گەڕايەوە, وتى: (لە خەونم دا، خۆر و مانگ و يانزە ئەستێرە كپنوشيان بۆ بردم.) باوكى كە گوێ لەمە بوو، سەرزەنشىتى يوسفى كرد و پێى وت: (چى يوسف؟ دەتەوێت ئێمە كپنوشت بۆ ئەبەين؟) ئەمەش بەھۆى ئەوەى كە براكانى زيا تر رقيان لى بێتەوە.

پاش ماوهییک یوسفی برد بو لای براکانی بو شوانی. به لام براکانی لهبهرهوهی زور رقیان له یوسف دهبووهوه، کراسه دریژه کهیان لهبهر یوسف دری و یوسفیان فری دایه ناو بیریکی بهتالهوه، لهو کاته دا، کاروانیکی بازرگانی بیوه دا تی دهپیرین. ههر بویه یه کیک له براکانی وتی: (با یوسف بفروشین بو کاروانی بازرگانیه) ئهوانیش وتیان: (باش) و فروشتیان به بیست پارچهی زیو.

پۆیشتن و بزنیکیان هیّنا و سهریان بری و کراسهکهی یوسفیان خسته ناو خویّنی بزنهکهوه بردیان بو یاقوبی باوکیان و به باوکیان وت: (باوکه, بزانه ئهمه کراسهکهی یوسفه؟) ههر کهی یاقوب کراسهکهی بینی و ناسیهوه و هاواری کرد و وتی: (خوایه, ئهمه کراسهکهی یوسفه! دلّنیام درندهکان پارچه پارچهیان کردووه،) دهستی کرد به گریان و بو ماوهییّکی زوّر زوّر ههر دهگریا و به هیچ شهویّیییّك وازی له گری نهدههیّنا،

له ههمان کاتدا, کاروانی بازرگانه که یوسفیان فروّشت به دهسه لاتداریکی میسر به ناوی پوّتیفار. به لاّم خودا ههر لهگه لا یوسف بوو. پوّتیفار بینی که یوسف له کارهکانیدا زور زور سهرکه و و به جوانی کاروباره که ی جیّ به جیّ ده کات و بوّیه بریاری دا بیکات به بهرپرسی ماله که ی خوّی. به هوّی یوسفه و هر خوداوه ند پیت و به ره کهتی رژاند به سهر مالّی پوّتیفار دا.

لهبهر ئهوهی یوسف کورنکی جوان بوو، خنزانی پوتیفار چاوی برپیه یوسف و داوای لی کرد و پنی وت: (یوسف, دهبی لهگه لم بخهویت.) به لام یوسف ره تی کرده و و تی: (من گونه ها بهرامبهر خوداوهند باکهم.) به لام روّژ به دوای روّژ, خنزانی پوتیفار وازی له یوسف نهده هننا و پنی وت: (دهبی لهگه لم بخهویت.) ههمیشه یوسف ههر رهتی دهکردووه.

 به پای کرد و به جی هیشت. پاشان خیزانی پوتیفار پویشت به خه زمه تکاره کانی و به مه رده که ی وت: (یوسف ویستوه تی به زور له گه لّم بخه ویّت. بویه من هاوارم کرد و قیزاندم بو نهمهیشت. ئه وه تا له و کات که ویستم بیگه رم، پارچه ی له کراسه که ی به دهستمه و مه جیّما،) پوتیفار که گویّی له مه بوو, زور زور توره بوو و بریاری دا یوسف ها ته زیندانه وه، ئه مه چیروّکیک بوو له ووشه کانی خود اوه ند.

6. Yusef (Part 2)

Genesis 39:6-42:3; 45:4,5,7; 50:20

This story is a story from God's Word.

Yusef, Îbraheem's descendant, even though he was in prison, God was with him. So, the prison director favored him and he was put in charge of all the prisoners. So, during the time of Yusef's imprisonment, God used him for interpreting the prisoner's dreams.

After two years, the King of Meesir (Egypt) had a dream, and in his dream, seven thin cows ate seven fat cows. But there was nobody to interpret the meaning of the dream for the king. One of the King's authorities told the king, "I know a person named Yusef, maybe he can analyze the dream for us. So they went and brought Yusef out of prison and brought him to the king of Meesir. The king asked Yusef, "Yusef, I have heard you can interpret dreams." Yusef in his reply said, "Oh, king, it's not me that interprets dreams, but it is God who tells me." So the king began recalling his dream. Then, Yusef said to him, "God wants to show you His work through this dream: Meesir will become very wealthy for seven years. But the next seven years, poverty and famine will grip Meesir. So, we should have a plan in the first seven years so that Meesir will not be ruined."

When the king heard this he was very happy and made Yusef responsible for this plan and said, "Who is better than Yusef for this work? He has God's spirit with him." The king made Yusef his second-in-command. And just as Yusef had said, the first seven years, Meesir's economy was very good. And the next seven years, all of Meesir was gripped by famine and poverty. But Yusef had made complete preparations. But Yusef prepared for the seven years of famine and poverty by collecting food in the first seven years.

This famine and poverty even reached the country that Yaqub and his sons were living in. Yaqub had heard that there was plenty of wheat in Meesir and said to his sons, "Sons, go to Meesir, for they have wheat there. Go and buy it." So they made their way to Meesir, and when they arrived in Meesir, they went and knelt before Yusef. Yusef recognized them, but they did not recognize Yusef.

After some time, Yusef said to his brothers, "My brothers, it's me, Yusef, your brother who you sold to Egyptians. Now don't be sad and don't worry. God especially sent me here to save many people and my family." After that, Yusef brought his father and brothers to Meesir in order to live with him.

After some years, Yaqub their father died. So his brothers feared that Yusef would take revenge. But Yusef went to his brothers and said, "Brothers, you need not have any fear. Right, your intentions for me were bad, but God used your bad intentions in order for my good." Yusef lived with his brothers in love and peace until their death. This was a story from the Word of God.

ئەمە چىرۆكىكە لە ووشەكانى خوداوەند.

یوسفی نهوهی ئیبراهیم لهگهل ئهوهی له زندان بوو, بهلام ههر جوداوهند لهگهلی بوو. ههربۆیه لهبهر چاو بهپرسی زندانهکه کردی به کوریّکی خوّشهویست و ئهویش کردی به لیّپرسراوی ههموو زندانیهکان. له کاتی زندانی بوونی یوسف دا, جودا بهکاری دههیّنا بوّ شی کردنهوهی خهونی زندانیهکان.

پاش دوو سال، پادشای میسر خهونی بینی، له خهونی دا حهوت مانگای لهر و لاوازهوه حهوت مانگای کهلهویان خوارد. به لام هیچ که س نهبوو ئه و خهونه بق پادشا لیّك بداتهوه. یه کیّکی له به کار به دهستانی پادشا وتی: (من که سیّك دهناسم به ناوی یوسف، لهوانهی ئه و بتوانی خهونیّکمان بق لیّك بداته وه).

بۆیه ئەوان رۆیشتن و یەسفیان له زندان دەرهینا و هینایان لای پادشای میسر. پادشای میسر پرسراوی له یوسف کرد: (یوسف, بیستوومی دەتوانی خەون شی دەکەمەوه، بەلکو خوداوەند دا پیم دەتوانی خەون شی دەکەمەوه، بەلکو خوداوەند دا پیم دەلینیت.) کەواته پادشا دەستی کرد به گەرانەوەی خەونەکەی خۆی. پاشان یوسف پیی وت: (خوداوەند دەیویت له ریگای ئەم خەونەوە کاری خوی نیشانت بدات. ئەوەتە حەوت سال میسر له باری ئابووریەوە زۆر باش دەبیت و حەوت سالی دواتر برسیتیکی و نەدارەکەی زۆر هەموو میسر دەگریتەوه. بۆیه ئیمه دەبیت له حەوت سالی یەکەم دا پلانیک دابنین بو ئەوەی میسر له ناو نەچیت.) کاتی که پادشا گوی لەمه بوو زور دلی خوش بوو و یوسفی کرد به بەپرسی ئەو پلانه و وتی: (کی له یوسف باشتر هەیه؟ ئەو رۆحی خوداوەندی لەگەله). ئەو پادشا یوسفی کرد به جیگری خوی.

ههروهك يوسف وتهبووی حهوت سالّی يه کهم له ميسر دا باری ئابووری زوّر زوّر باش بوو و حهوت سالّی دواتر نه داری و برسيهتی ههموو ميسری گرتبووه وه . به لاّم يوسف ئاماده کاری ته واوی کردبوو . برسييه تی و نه داری گێيشته ئه و ولاته ی که ياقوب و کوره کانی پیّ دا ده ژيان . ياقوب بيستبووی که له ميسر گهنم زوّره و بوّيه به کوره کانی وت: (روّله کلنم ، بروّن بوّ ميسر، له ویّ گهنم زوّره ، بروّن بکرن ،)

ئهوانیش به ریّکهوت هاتن بق میسر و ههر که گییشتنه میسر رقیشتن و کپنقشیان برد بق یوسف. یوسف که بپاکانی بینی ئهوانی ناسیهوه, به لأم ئهوان یوسفیان نهناسیهوه. پاش ماوهیه کی پوسف به براکانی وت: (بپاکانم, منم یوسفی براتانم که به میسره کانتان فپقشت! ئیستا هیچ خهفه ت مهخون و نارههات مهبن. خوداهوند به تایبه تی منی بق ئیّره هیّنا بق ئهوه ی خهلکاننگی رقر و نبهماله کهم رزگار بکهم.) دوای ئهوه, یوسف باوك و بپاکانی هیّنا بق لای میسر بق ئهوه ی لهگهل ئهو دابرین. پاش چهند سالیّك، یاقوبی باوکیان مرد. بوّیه بپاکانی ترسان لهوی که یوسف تولهان لیّ بکاتهوه. بهلام یوسف روّیشت بق لای براکانی و وتی: (براکانم، هیچ ییّویست به ترس ناکات، راسته مهبهستی

ئێوه بێ من خراپ بوو به لاّم خودا مهبهسته خراپه کهی ئێوهی بێ چاکی من به کار هێنا ·) يوسف به خۆشهويستی و ئاشتی لهگهل براکانی ژیا تا کاتی مردنی . ئهمه چېرێوکێك بوو له ووشه کانی خوداوهند .

7. Moses

Exodus 1:6-14, 2:23-25; Exodus 3:1-4:17

This is a story from God's Word.

Yusef and all of his brothers died. After many years past, a new king came to power in Meesir and he did not know what Yusef had done for Meesir(Egypt). So, he started to oppress the descendants of Îbraheem and made them his slaves. The descendants of Îbraheem began to cry out and ask God to help them. The screaming and crying of the descendants of Îbraheem reached God, and He remembered the promise which he had given to Îbraheem.

Moses was one of the descendants of Îbraheem. One day, Musa saw an Egyptian torturing one of the descendants of Îbraheem. Musa killed the Egyptian and because of that, he left Meesir and went to another country.

One day Musa saw a bush that was burning but not burnt. Musa thought, "This is a wonderful thing," And he went towards it. Then, suddenly, God called him from the bush and said, "Musa, Musa." Musa said, "Here I am." God said, "Do not come closer. Take off your shoes because it is holy ground. I am your father's God, Îbraheem's God." Musa covered his face because he was afraid to look at God. God said to Musa, "I have seen the misery of my people in Meesir. I will save them from the hand of the Egyptians and I will take them to the country full of goodness and happiness. Now go to the king of Meesir and lead my people." Musa said, "Who am I to go to the king and lead your people?" God said, "I will be with you. Go and tell my people that I will save them from the hand of the Egyptians and I will show them my miracles and I will punish the Egyptians until you leave."

Musa said to God, "But if they do not believe me and don't listen to me, what will I do?" God said, "Throw the stick that you have in your hands to the ground and I will make it into a snake. At that time, they will believe you." Musa said, "I don't know how to speak, I cannot speak!" God replied, "Who has made deaf and mute and sight and blind-- Have I not made them? Go, I will teach you what to say." Musa said, "Send someone else." God became very angry with Musa and said, "Go and send your brother

Harrone (Aaron). He is a good speaker, so Harrone will speak in your place and I will teach you what to say and do." After that, Musa and Harrone went on their way to Meesir.

This was a story from the Word of God

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

یوسف و براکانی ههموو مردن. پاش تیپهربوونی چهند سالیّك، پادشاییّکی نوی له میسر دهسه لاتی گرته دهست و ئه و نه یده زانی که یوسف چی بق خه لکی میسر کردو و دهستی کرد به چوّسانه وهی نه وه کانی ئیبراهیم و کردنی به کوّیله ی جوّی، نه وه کانی ئیبراهیم دهستیان کرد به هاوار و گریان و داوایان له خودا کرد که یارمه تبیان بدات، هاوار و گریانی نه وه کانی ئیبراهیم گهیشته گویش خودا و ببری هاتووه ئه و به لیّنان که به ئیبراهیمی دابوو.

موسا یه کیّك بوو له نه وه کانی ئیبراهیم. روّژیّکیان موسا بینی که میسریییّك یه کیّك له نه وه کانی ئیبراهیم ئازار ده دات. موسا میسریه که ی کوشت و روّیشت بو ولاتیّکی دیکه.

موسا رۆژێك بىنى كه وا دەوەنێك گپى گرتووە, به لام ناسووتێ. موسا بىرى كردەوە: (ئەوە شتێكى زۆر سەيرە،) و چووە پێشەوە بۆ لاى. لەو كاتە دا, خودا لەناكاو لە ناو دەوەنەكەوە بانگى كرد و وتى: (موسا, موسا!). موسا وتى: (ئەوەتام.). خودا وتى: (نزيكى ئێرە مەكەوە. پێلاوەكانت لە پێت داكەنە, چونكە ئەمە خاكێكى پىرۆزە. من خوداى ئيبراھىم و ياقوبم). موسا رووى خۆى داپۆشى ,چونكە ترسا تەماشاى خودا بكات. خودا به موساى وت: (من زەلىلى گەلەكەم لە مىسر بىنى. من رزگاريان دەكەم لە ژێر دەستى مىسريەكان و دەيان بەم بۆ ولاتێكى باش و پپ لە خۆشى. ئێستا برۆ بۆ لاى پادشاى مىسر و رابەرى گەلەكەم بكە).

موسا وتی: (من کیّم تا بریّم بیّ لای پادشا و رابهری گهلهکهت بکهم). خودا وتی: (من لهگه لّت دهبم. بریّ به گهلهکهم بلیّ که رزگاریان دهکهم له ژیّر دهستی میسرییه کان و کاره سهرسور هیّنه ره کانی خوّم پیشانیان دهدهم و سزای میسرییه کان دهدهم تا بیّوه بروّن).

موسا به خودای وت: (به لام ئهگهر ئهوان بروام پی نهکهن و گوی له قسهکانم نهگرن, ئهو کاته چی بکهم؟) خودا وه لامی دایه وه: (ئه و گرچانه ی به دهسته وه یه فریّی ده سهر زهوی و ده یکه م به مار, ئه وسا بروات پی دهکهن،) موسا وتی: (من قسه نازانم, ناتوانم قسه بکهم،) به لام خودا وه لامی دایه وه: (کی که پ و لال, بینا یان نابینای دروست کردووه، من دروستم نه کردوون؟ برق, من فیّرت ده که م چی بلّی.)

موسا وتی: (کهسیکی دیکه بنیره!) خودا زور له موسا تووره بوو, وتی: (برو هارونی برات بنیره، ئهو کهسیکی قسهزانه, هارون له جی تو قسه دهکات و پیتان دهلیم که چی بلین و چی بکهن.). دوای ئهوه, موسا و هارون بهرهو میسر کهوتنه ری.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

8. Passover

Exodus 7:8-13; 11:4-6; 12:3, 5-13, 28, 29, 31-32;: 13:21; 14:5-8, 10, 13-18, 21-31, 12:25-27

This is a story from God's Word.

As God said to Aaron and Musa, he was with them. God said to them, "Go to the King of Meesir and tell him to leave Îbraheem's descendants alone and let them go. So they went to the King of Meesir and as God had said to them, Harrone threw his stick on the ground and it became a snake. The King of Meesir came and gathered his intelligent men around himself. In the same way, they threw their sticks on the ground and they became snakes. But Aaron's snake ate all of their snakes. But the King of Meesir's heart was hard.

After that, God did many miracles so that the King of Meesir would leave the descendants of Îbraheem alone. For example, natural catastrophes came upon Meesir and then he sent groups of insects and small flying insects to bother them, but it was no use: The heart of the King of Meesir became hard and harder.

Then, God said to Musa, "I just will do one more miracle." They went to the King of Meesir and said, "God will come this night, at midnight, and will pass over Meesir and he will destroy all of the oldest sons of every Egyptian family. But the King of Meesir did not listen to them, so they left. Musa and Harrone said to the people of God that God says, "You need to get a perfect, unblemished lamb, and cut its head and put the lamb's blood over the four sides of your doors in order to separate you all from the houses of the Egyptians." Also, God said, "When you arrive in the land that I promised to give you, make this day a celebration. When your children ask you why you have this celebration, you are to answer them and say, "This is the celebration of God's passing which destroyed the Egyptians and by the blood of the sacrifice, we were saved."

So they did what God had said. At midnight, God passed over Meesir and from all of the Egyptian families, he killed their first son, but he didn't do anything to the descendants of Îbraheem. And this event even happened to the King of Meesir and his servants. So at midnight the screaming and crying of the King of Meesir and all the Egyptians grew loud. The King of Meesir called Harrone and Musa and said to them, "Just go! Leave here and go worship your God-- Just leave us!" They left Meesir. After that, when the King of Meesir saw that no servants remained for him, his heart changed and he said, "Let's go to capture them!" Then they followed them, and when the people of God saw that the King of Meesir and his chariots were following them, they were very afraid and they asked God

to help them. When they arrived near a sea, God said to Musa, "Raise your staff up and extend your hand over the sea and it will become two parts At that time, they can go through the middle." When they arrived to the other side of the water, God said to Musa. "Raise your staff and because of that, the water became one and all the Egyptians will be destroyed. After that, Îbraheem's descendants thanked and praised God a lot. This was a story from God's Word.

ئهمه چیرۆکێکه له وشهکانی خوداوهند.ههروهك چۆن خودا به موسا و هارۆنی وت, لهگهڵیان بوو. خودا پێی وتن: (برۆن بۆ لای پادشای میسر و پێی بلێن که باواز له نهوهکانی ئیبراهیم بێنن و بهێلن برۆن. ئهوانیش رۆیشتن بۆ لای پادشای میسر و ههروهك خودا پێی وتن, هارۆن گۆچانهکهی فرێ دایه سهر زهوی و بوو به مار, ههربۆیه پادشای میسر هات و کهسه زاناکانی خوّی کۆکردهوه له دهوری, ئهوانیش به ههمان شێوه گۆچانهکانیان فرێ دایه سهر زهوی بوون به مار, بهلام مارهکهی هارون ههموو مارهکهی ئهوانی خوارد. بهلام یادشای میسر دلی رهق بوو.

دوای ئهوه,خودا به چهندین شیّوهی تر کاری سهرسور هیّنهری کرد بق ئهوهی پادشای میسر واز له نهوهکانی ئیبراهیم بیّنت. بق نموونه, چهندین کارهساتی سروشتی توشی میسر کرد و پاشان کوّمهلیّ زوّر حهشهر و پهلهوهری بچووکی بق ناردن بوّئهوهی ئازاریان بدهن, به لاّم هیچ سوودی نهبوو دلّی پادشای میسر تا دههات رهق و رهقتر دهبوو.

پاشان, خودا به موسای وت: (من تهنها یه کاری سهرسورهینهری تر ده که م) ئه وان چوون بق لای پادشای میسر و پی وتن که خودا ئه م شه و له نیوه شه و دا دیت و به سهر میسر دا تیده په پیت, یه که م کوری هه موو خیزانیکی میسرییک له ناو ده بات. به لام پادشای میسر هیچ گویی پی نه دان, هه ربقیه ئه وان رقیشتن. موسا و هارقن به گهلی خودایان وت که خودا ده لی ده بیت کاریله یه کی خاوین و جوان بین و سه ری ببرن و خوینی کاریله که بده ن له چوارده وری ده رگاکان بق ئه وه ی جیاواز بن له مالی میسریه کان. هه روه ها، خودا ده لیت کاتیک گهیشتنه ئه و زهوییه که به لینم داوه بتانده مین، ئه م رقرق بکه ن به جه ژن و کاتیکیش منداله کانتان لیتان ده پرسن ئه م جه ژنه بق چییه بینوه شه وه لام دا پییان بلین ئه مه جه ژنی تیپه پروونی خودایه که میسرییه کانی له ناو برد و به خوینی قوربانی ئیمه ی رزگار کرد). ئه وانیش به و شیوه یان کرد که خودا و تبووی.

له نیوه شهودا, خودا بهسهر میسر دا تیپه پربوو, له ههموو خیزانیکی میسرییه کان یه که م کوپی کوشتن, به لام هیچی له نهوه کانی ئیبراهیم نه کرد. ئه م پرووداوه ته نانه ت پادشای میسرو خزمه تکاره کانیشی گرته وه, هه ربزیه له نیوه شه و دا هاوار و گریانی پادشای میسر و ههموو خه لکی میسر به رز بووه وه پادشای میسر بانگی هارون و موسای کرد و وتی: (به س برون تیره به جی بهیلن, برون خودای خوتان بپه رستن, به س به جیمان بهیلن،) ئه وان میسریان به جی هیشت. به لام دواتر کاتیک پادشای میسر بینی که خزمه تکاری بی نه ماوه ته وه د للی گوپا و وتی: (با بروین و بیانگرین) پاشان, ئه وان به دوایان که وتن کاتیک گه ای خودا بینیان که چادشای میسر و گالیسکان به دوایان که وتون, زور ترسان و داوایان له خودا کرد که پارمه تیان بدات که گهیشتنه نزیک

دهریاییّك, خودا به موسای وت که گوچانه کهی به رز بکاته وه و ده ستی بوسه ر ده ریاه که دریّ بکات, ده بیّت به دوو پارچه, ئه وانیش ئه و کات ده توانن به ناویدا بروّن. کاتیّك گهیشتنه ئه و به رئاوه که وه خودا به موسای وت که گوچانه که ت به رز بکه وه و به هوّی ئه وه, ئاوه که دیّته وه یه ک و هه موو میسرییه کان له ناو ده چن. دوای ئه وه, نه وه کانی ئیبراهیم زوّر زوّر سوپاس و ستایشی خود ایان کرد. ئه مه چیروّکیّکه له و شه کانی خود اوه ند.

9. Wilderness

Exodus 16:2-3, 11-16; 19:1-8, 16-19 & 20:1-17, Numbers 14:21-23

This is a story from God's Word.

After the descendants of Îbraheem passed the sea and were saved from the hands of the Egyptians, they reached a wilderness. All of Îbraheem's descendants began to grumble to Musa and Harrone and said, "We wish that we died by God, in Egypt we had pots of meat and we had plenty to eat. So God said to Musa, "I have heard the grumbling of the descendants of Îbraheem. Talk with them and say to them, in the afternoon you will eat meat and in the morning you will eat fully. and you will know that I am your God. Just as God said, at night a group of partridges covered that area and during the day they found something like flour which they had never seen before.

After 3 months passed, Îbraheem's descendants reached Mount Seena. So Musa climbed Mount Seena to talk with God. God said to Musa, "If you completely listen to me and do what I say, you will be a special treasure for me and among all the nations you will be a holy nation." Then, Musa told this to the people and they said, "We agree and we will listen to God."

After 3 days, God said to the people. "I am the Lord your God who brought you out from the land of Meesir and saved you." After this, God gave them 10 commands to fulfill, such as: Put God above from everything. Don't make an idol or worship it. Respect your mother and your father. Don't make adultery. And don't be jealous of the wealth and honor of people."

But the descendants of Îbraheem didn't listen to God and didn't obey him. One day, when Musa went to a mountain to talk with God, before he came down, the people began to make a golden idol and worship it. Because of this, God infected them with a plague. But they still grumbled and did not believe in God.

So, for forty years, God confused them and caused them to wander when they wanted to go to the land that God had promised them. In the end, that generation was destroyed. But finally, God fulfilled his promise that He had made to Îbraheem to prepare a good land full of blessing for his descendants.

This was a story from God's Word.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

دوای ئهوهی نهوهکانی ئیبراهیم به ناو دهریاکه دا تیپه پر بوون و رزگاریان بوو له دهستی میسرییهکان ، گهیشتنه چوّلهوانییّك. ههموو کوّمه لی نهوهکانی ئیبراهیم دهستیان کرد به بوّله بوّل بهسه ر موسا و هاروّن دا و پیّیان وتن: (خوّزگه به دهستی خوداوه ند له خاکی میسر دا بمردینایه، خوّمان لای مه نجه لی گوشت دانیشتبوون و به تیّری نانمان ده خوارد،) هه ربوّیه خوداوه ند به موسای وت: (گویّم له بوّله بوّلی نهوه کانی ئیبراهیم بوو و قسهیان لهگه ل بکه و پیّیان بلیّ: ئیّواره گوشت ده خوّن و به یانیانیش تیّر نان ده بن و ده زانن که من خوداوه ندتانم.)

ههروهك خودا وتبووى ، به شهو دا كۆمهله كهويكى زۆر ئهو ناوهى دا دهپۆشى و به رۆژ دا شتيك وهكو ئارد پهيدا دهبوو كه پيشتر نهبينراوبوو.

دوای تیپهربوونی سی مانگ، نهوه کانی ئیبراهیم گهیشتنه کیوی سینا. بزیه موسا سهر کیوی سینا کهوت و رؤیشت بو ئهوه ی گفتوگو له گه خودا بکات. خودا به موسای وت: (ئهگهر ئیوه به تهواوی گوی له من بگرن و به قسهم بکهن، ئهوا گهنجینه ییکی تایبهت دهبن بو من له نیو ههموو گهلان و دهبنه نه تهوه ییکی پیروز،) پاشان موسا ئهم قسانه ی به خهلکی و ووو، ئهوانیش و تیان: (ئیمه رازین و به گویی خوداوه ند ده کهین.).

پاش سی روّژ خودا به خهلکه کهی وت: (من خوداوه ند خوداتانم که له خاکی میسر ده رم هیّنان و پزگارم کردن.) دوای ئهوه خودا ده فه رمانی پی دان بو ئه وه ی جیّبه جیّی بکهن، له وانه: خوداوه ند له سه ره وه ی هه موو شتیّکه وه دابنیّن و پهیکه ر دروست مه که ن و مهیپه رستن و ریّزی دایك و با وکتان بگرن و داویّن پیسی مه که ن و چاو مه برنه مال و ناموسی خه لکی)

به لام نه وه کانی ئیبراهیم گوی پرایه لی خود اوه ند نه بوون و به قسه یان نه کرد. روز یکیان، کاتیک موسا پویشته سهر شاخه که بو نه وه ی قسه له که ل خود اوه ند دا بکات، تا گه رایه وه خواره وه خه لکه که ده ستیان کرد به دروست کردنی په یکه ریکی زیرین و په رستنی. هه ربویه خود اوه ند له به رامبه رئه مه دا، توشی نه خوشی تاعونی کردن. به لام هیشتا بو له به رامبه رئه مه دا، توشی نه خوشی تاعونی کردن. به لام هیشتا بو له به رامبه رئه مه دا، توشی نه خوشی تاعونی کردن. به لام هیشتا بو له به رامبه رئه مه دا، توشی نه خوشی تاعونی کردن.

به خودا نهبوو. خوداوهند چل سال سهری لی شیواندن و وای لیکردن به رینگای ههله دا بروّن کاتیّك که دهیانویست بروّنه ئه و خاکهی که پهیمانیان پیدرا بوو. ههر بوّیه نهوهیییکی تهواویان له ناو چوو. به لاّم خوداوهند له کوّتایی دا پهیمانه کهی خوّی برده سهر ههروه ک چوّن که پهیمانی به ئیبراهیم دابوو که خاکیّکی خوّش و پر بهره کهت بوّ نهوه کانی ئاماده بکات.

ئەمە چېرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

10. God's People Demand a King

1 Samuel 8:1-22; 13:13-14; 16:1-13

This is a story from God's Word.

The descendants of Îbraheem lived in the land which God had promised them. God blessed them and was with them. But they were still doing bad things and they even began to worship idols. God sent many messengers to guide them and one of the messengers was named Samuwel.

One day, the elders of the descendants of Îbraheem came to Samuwel and said, "So you have become old, and your sons are not good leaders. Now we need a king like all other nations. Choose a king for us." When Samuwel heard this, he became very unhappy, and he prayed and asked God to help him. At that time, God said to Samuel, "They haven't rejected you, but they have rejected me, despite the fact that I have been like their king. From the day which I saved them from Meesir until today, they have rejected me. So listen to them and choose a king for them.

After some time, a king came to power, but this king was not a good king—he didn't listen to God. Samuwel rebuked him and said to him, "God has rejected you because you have gone astray from God's way. Your kingdom will not continue anymore." God has found another man to lead Îbraheem's descendants who loves God from the depths of his heart.

Then God said to Samuwel, "Go to Bet-lehim. There I will choose your future king." Samuwel went to Bet-lehim and there he saw a man who had many sons. Samuwel went to that man and saw his older son and looked at him and said, "Without a doubt, this is the chosen one." But God said, "Don't look at appearance, because I have rejected him. I don't look at him like people do. People look at appearance, but I look at the heart." After that, the second son came, but Samuwel said that God has also not chosen him. The third son also came, but Samuel said that God has also not chosen him. After that, all seven sons came to Samuwel, but he didn't choose them. Samuwel

said to that man, "Is this all of your sons?" He replied, "Only the youngest is left; he is busy tending the farm animals. Samuwel said, "Go and bring him." When that son came (whose name was Dawud), God said to Samuwel, "Stand and choose him." Then Samuwel got up and anointed him and chose him among his brothers. From that day on, God's Spirit came upon Dawud.

This was a story from God's Word

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

نه وه کانی ئیبراهیم ئیستا له و زهویه دا ده ژیان که خودا پهیمانی پیدابوون، ته نانه ت به ره که تی پی دان و له گه لیان بوو. به لاّم ئه وان هه رخودی کاری خراپبوون و دهستیان کرد به پهرستنی پهیکه ر. خودا چه ندین پهیامبه ری ناردبوو بق ئه وه ی رینوینیان بکات و پهیامبه رانه ش ناوی ساموئیل بوو.

روّژیکیان پیرانی نهوهکانی ئیبراهیم هاتن بق لای ساموئیل و پییان وت: (ئهوهتا تق پیر بوویت و کورهکانیشت رابهری باش نین. بقیه ئیّستا پیّویستمان به پادشایه، وهکو ههموو نهتهوهکانی تر. پادشایهکمان بق دهست نیشان بکه.). کاتیّك که ساموئیّل گویّی لهمه بوو، زوّر نارهحهت بوو و داوای له خودا كرد و نویّژیی بق خودا كرد یارمهتی بدات.

له و کاته دا، خودا به ساموئیلی وت: (ئهوان تۆیان پهت نهکرده ته وه، به لکو منیان پهت کردوه ته وه ههرچه نده وهکو پادشایان بووم. له و رۆژه وه ی که له میسر رزگارم کردوون تا ئیستا هه ر منیان پهت کردوه ته وه. بۆیه گوی له دهنگیان بگره و پادشاییکیان بود دهست نیشان بکه.

دوای ماوهییّك، پادشاییّك دهسه لاتی گرته دهست، به لاّم ئه و پادشاییّکی باش نهبوو، گوی ّ رایه لّی خوداوه ندی نهبوو. هه ربوّیه ساموئیّل سه رزه نیشتی کرد و پیّی وت: (خودا توّی رهت کردوه ته و چونکه توّ له ریّگای خودا لاتداوه، چیتر پادشایه تبیه که ت به رده وام نابیّت. خودا که سیّکی تری دوّریوه ته وه که له قولایی دلیه وه خودای خوّش ده ویّت بوّ ئه وه ی سه روّکایه تی نه وه کانی ئیبراهیم بکات.

ئینجا خودا به ساموئیّلی وت: (برق بق بیّت له حم، له وی من پادشای داهاتووت نیشان ده ده م.). ساموئیّل چوو بق بیّتله حم و له وی پیاویّکی بینی که کوری زقری هه بوو. ساموئیّل چوو بق لای نه و پیاوه و کوری گه وره که ی بینی و سه یری کرد و وتی: (بی گومان، ئه مه ده ستنیشان کراوه که یه!). به لام خودا وتی: (سه یری سه روسیما مه که، چونکه من ره تم کردووه ته وه. من وه ک مرق سه یر ناکه م مرق شه یری چاوه کان ده کات، به لام من سه یری دل ده که م.) دوای نه وه، کوری دووه م هات، به لام ساموئیّل وتی:

(ههروهها خودا ئهمهشی هه لنه بژاردووه). کوپی سنیه میش هات، به لام ساموئیل وتی: (ههروهها خودا ئهمهشی هه لنه بژاردووه). دوای ئه وه، هه رحه وت کوپه کهی هاتن لای ساموئیل، به لام ئه وانیشی هه لنه بژارد. ساموئیل به و پیاوه ی وت: (کوپه کانتان ته واو بوون؟). وه لامی دایه وه: (ته نها بچوکترین ماوه که له دهره وه خهریکی له وه پاندنی مه پ و ملاته) ساموئیل وتی: (بپو بیهینه) کاتیک ئه و کوپه هات که ناوی داود بوو، خودا به ساموئیلی وت: (ههسته و دهستنیشانی بکه،) ئینجا ساموئیل ههستا و به رون چه وری کرد و له نیو براکانیدا دهستنیشانی کرد. له و روژه به دواوه روّحی خودا هاته سه رداود.

11. David's Sin

2 Samuel 11: 1-6, 14-17, 26-27; 12:1-14,24

This is a story from God's Word.

Dawud was the king of Îbraheem's descendants and he was a good king. Every spring, the kings would go to war. But one spring, Dawud stayed at home and didn't go to war. One evening, after he had napped and gotten up, he went on the roof of his palace and walked around. From the roof, he saw a very beautiful woman who was bathing. So he asked his servants, "Who is that?" They answered, "This is Betshebe, the wife of one of your soldiers and her father is also your soldier." So he sent for Betshebe, and she came to him and slept with him.

After some time, the woman sent a message for Dawud in which said, "I am pregnant!" So Dawud sent a letter to his army commander and told him to send back Betshebe's husband. Betshebe's husband returned to Dawud and he said, "Go home and have a rest." But he refused and didn't go to home. Before he returned to the war, Dawud wrote a letter to the army commander which said to send this man to the front of the war in order that he be killed and not come back. The army commander obeyed Dawud and sent the man to the front of the war and he was killed.

After that, Dawud sent for Betshebe and he made her his wife and he had a son from her. But God was not pleased with what Dawud had done. After that, God sent Nasan, his prophet, to Dawud and he told him, "In a city, there were two men- a rich man and a poor man. The rich man was owner of many grazing animals, but the poor had just one lamb that he had raised with himself as if it had become like his daughter. One day, a guest came to the rich man. Instead of getting his own sheep, the rich man got the poor man's lamb and made it into food for the guest." When Dawud heard that, he became very angry at the man and said, "I swear by God's Spirit, this man should be killed and should give back four times what he has taken, because he had no mercy!"

23

Then Nasan said to Dawud, "This is you! God has said that 'I have chosen you as my people's king and gave you everything. But you killed this man with sword and you made his woman your wife. So from today on, war and fighting will be in your house." Dawud said to Nasan, "I have sinned against God." And Nasan said, "God has forgiven your sin, you won't die. But this child who will be born, he will die." And the child died seven days after his birth.

After a time, Dawud and Betshebe had another son, who they named Silemon, and God loved him. This was a story from God's Word.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

داود پادشای نهوهکانی ئیبراهیم بوو، پادشایه کی زوّر باش بوو. له به هاری ههموو سالیّك دا پادشاکان دهچوون بوّ جهنگ، به پلام ئهوه بوو لهم به هاره دا داود له مال دا مایه وه و نهروّیشت بوّ جهنگ، ئیواره یه کیان دوای ئه وه ی که سه رخه ویّکی شکاند له جیّگه که ی ههستا و روّیشت بوّ سه ربانی کوّشکه که ی و پیاسه یه کی کرد. له سه ربانه وه ژنیّکی زوّر جوانی بینی که خوّی ده شوشت. ئینجا پرسیاری کرد له خرمه تکاره کانی، وتی: (ئه وه کیّیه؟) وه لاّمیان دایه وه: (ئه وه به تشه به عه، ژنی یه کیّك له سه ربازه کانی توّ و باوکیشی سه ربازی توّیه.) ئینجا ئه م ناردی به دوای به تشه به ع و هات بوّ لای و له گه لی خه وت. پاش ماوه ییّک، ژنه که په یامیّکی نارد بوّ داود که تیّیدا نوسرا بوو (من دوو گیانم.) ئینجا داود نامه یه کی روانه کرد بوّ سه رکرده ی سوپا و پیّی وت که میّردی به تشه به ع بگه ریّنی ته و می بوّ لای و داود پیّی وت: (بریّ ماله وه پشو بده.) به لام ئه و ره تی کرده وه و نهروّیشته ماله وه. پیّش ئه وه ی که بگه ریّنه وه بوّ جهنگ، داود نامه یه کی نووسی بوّ سه رکرده ی سوپا و تیّیدا و تبوی که ئه م بنیّریته ناو به ره کانی جهنگ و کوژرا. دوای ئه وه، داود نامه یه کی پی باش نه دی به دوای به تشه به ع دا و کردی به ژنی خوّی و پاشان کوریّکی لیّی بوو. به لاّم خوداوه ند ئه کاره ی داودی پیّ باش نه وو.

دوای ئهوه، خودا "ناسانی" پهیامبهری خوّی نارد بوّ لای داود و پنِی وت: (له شاریّك دا، دوو پیاو ههبوو: دهولهمهندیك و ههژاریّك. دهولهمهنده که خاوهن مه پو و مانگایه کی زوّر بوو به لاّم هه ژاره که ته نها به رخیّکی بچووکی ههبوو که لهگه ل خوّی دا به خیّوی کردبوو وه کو کچی ئه وی لیّها تبوو. روّژیّکیان، میوانیّك هات بوّ لای دهولهمهنده که. دهولهمهنده که له جیاتی ئهوه ی که مه پی خوّی ببات، به رخی هه ژاره که ی بو هیّنا و کردی به خواردن بوّ ئه و میوانه.) کاتی که داود ئهمه ی بیست، زوّر تووره بوو له پیاوه که، وتی: (به گیانی خودا ئهمه ده بیّ بکوژریّت و چوار قات بداته وه چونکه به زه بی نهبوو!) ئینجا، ناسان به داودی وت: (ئهمه توّیت! خودا ئاوای وت: من ده ستنیشانم کردیت به پادشا به سه رگه له که م و

ههمووشتیکم پی دایت! به لأم تق ئه و پیاوه ت به شمشیر کوشت و ژنه که یت کرد به ژنی خوّت. بوّیه له ئه مروّ به دواوه، شهر و هه را له ناو ماله که ت ده بیّت.)

12. Prophesy

Isaiah 42:6-7; 53:1-12

This is a story from God's Word.

After King Dawud and King Silemon, the descendants of Îbraheem and their kings continued in sinning and breaking the commands of God. So God sent a prophet for them named Îshaye to give God's message to the descendants of Îbraheem.

God told Îshaye that He will send a Savior to save the people from their sins. Îshaye received many messages from God about the promised Savior.

God said, "One day, a pure, young woman will have a son." After that, God continued and said, "My spirit will rest on that boy, and he will become a light for the whole world. He will heal the blind and lame. He will be a perfect person, without sin. Despite all of these good things, he will be hurt and then he will be killed. He will be like a sheep which is being taken for sacrificing, without saying anything.

Îshaye said, "He will be killed because of us, to take on our sins, because we have all gone astray from God's way. The life of the Savior will be a sacrifice for us. But he will not remain in the grave and he will live again!"

After that day, people were waiting for that Savior to come to them.

This was a story from God's Word.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

دوای داود و سلینمان پادشا ، نهوهکانی ئیبراهیم و پاشاکانیان بهردهوام بوون له گوناه کردن و سهرپیچی کردنی فهرمانهکانی خوداوهند. ههربویه خوداوهند پهیامبهریکی بو ناردن به ناوی ئیشایا بو ئهوهی پهیامی خودا بگهیهنیت به نهوهکانی ئیبراهیم.

خوداوهند به ئیشایای وت که رزگارکهریّك دهنیّریّت بو رزگارکردنی خه لّك له گوناهه کانیان. ئیشایا پهیامی زوّری له خوداوهند وهرگرت دهربارهی رزگارکهری به لیّن پیّدراو، خوداوهند وتی: (روٚژیّك دیّت که کچیّکی پاکیزه کوریّکی دهبیّت) ، دوای ئهوه، خوداوهند بهردهوام بوو و وتی: (روٚحی من لهو کورهدا نیشته جیّ دهبیّت، ئهو دهبیّت به روناکی بو ههموو جیهان، کویّر و ئیفلیجه کان چاك ده کاتهوه، ئهو کهسیّکی تهواو و بی گوناهه، سهره رای ههموو ئهو باشیانه خه لکی ئازاری دهدهن و دهیکوژن، ئهو وهك مهریّك دهبیّت که ببریّت بو قوربانی به بی ئهوه ی هیچ قسه یه ک بکات، ئیشایا وتی: (ئهو له به رئیمه ده کوژریّت بو نهوه ی گوناهه کانی ئیمه به

ئهستۆ بگرێت چونکه ههموومان له رێگای خوداوهند لادهدهین. ژیانی ئهو رزگارکهره دهبێت به قوربانی بۆ ئێمه، بهلام له ناو قهبردا نامێنێتهوه و دوباره زیندوو دهبێتهوه،)

ئەمە ئەو پايەمە بوو كە پر بوو لە ھيوا و ئوميد بۆ گەلى خوداوەند. لەو رۆژە بە دواوە خەلك چاوەرىي ئەوە بوون كە رزگاركەرەكە بىت بۆ لايان.

ئەمە چىرۆكىك بوو لە وشەكانى خوداوەند.

13. Birth

Matthew 1:18-25; Luke 2:21-34, 39-40

This is a story from God's Word.

Around 700 years after the coming of Îshaye, there were two descendants of King Dawud named Miriam and Yusef. When Mary was still a young pure girl, and before she married Yusef, through the Holy Spirit of God, she became pregnant. Because Yusef was a good guy, he decided to leave her secretly. One day, when he was thinking about it, he fell asleep. In his dream, an angel of God appeared. He said to him, "Yusef, Don't be afraid to marry Miriam, because she is pregnant from the Holy Spirit of God. She will have a son, and his name will be Isa, which means God saves, because Isa will save his people from sin." When Yusef woke up, he did what the angel had commanded him. Miriam and Yusef married, but did not sleep together until the child's birth.

The night that Isa was born in the city of Bet-lehim, suddenly, an angel appeared to some shepherds who were in that area watching their sheep. The shepherds were very afraid, but the angel said to them, "Don't be afraid! I give you very good news that is for all peoples. Tonight in Bet-

lehim a Savior was born for you, and he is the Christ of God. After that, the shepherds went quickly and found Isa sleeping in a manger.

One day, there was an old man who feared God, and when he saw Isa, he raised him up and said, "Oh God, my eyes have seen your salvation, that is a light for all nations."

After some time, some stargazers came and said, "We have come from the east in order to praise the king who has been born. After that, the stargazers found Isa and bowed before him and presented him with valuable gifts. Day after day Isa grew up and was full of God's wisdom.

This was a story from God's Word.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

نزیکهی 700 سال دوای هاتنی پهبامبهر ئیشایا دوو نهوهی داودی پاشا ههبوون که ناویان مریهم و یوسف بوو. کاتیک مریهم هیشتا کچیکی پاکیزه بوو پیش ئهوهی میرد به یوسف بکات به هوی روّحی پیروّز سکی پر بوو. له بهر ئهوهی یوسف کوریّکی باش بوو, بوّیه بریاریدا بهنهیّنی وازی لیّ بهیّنیّت. روّژیّکیان کاتیّ بیری لهمه دهکرده وه خهوی لیّ کهوت. له خهونیدا، فریشته یه کی خودای بوّ دهرکهوت و پیّی وت: (ئهی یوسف، مهترسه لهوهی که مریهم بهیّنیت, چونکه ئهوهی ئهو سکی پیّی ههیه له روّحی پیروّزی خودایه. ئهو کوریّکی دهبیّت که ناوی دهنیّت عیسا واته (خودا رزگار دهکات), چونکه عیسا گهله کهی له گوناه رزگار دهکات.) کاتیّ یوسف به خهبهر هات ئهوه ی فریشته که فهرمانی پیّدا کردی. مریهم و یوسف زهواجیان کرد به لام به بیّ ئهوه ی لهگهل به خهرون تا له دایك بوونی منداله که.

ئهو شهوهی که عیسا له شاری بیّت له حم له دایك بوو له ناكاو فریشته یه ك ده رکه و تر نه و شوانانه ی که له و ناوچه یه دا به نوّبه له لای میّگه له کانیان ده مانه وه شوانه کان زوّر ترسان، به لاّم فریشته که پیّی و تن: مه ترسن، هه والیّکی زوّر خوشم پیّیه بو هه موو نه ته وه کان. ئه مشه و له بیّت له حم پزگار که ریّك بو ئیّوه له دایك بوو، ئه ویش مه سیحی خود اوه نده.) دوای ئه وه، شوانه کان به خیرایی روّیشتن و عیسایان به نووستویی له ئاخوری کدا دوّر دیده وه مه سیحی خود اوه نده.)

رۆژێکیان پیاوێکی به تهمهن و له خواترس عیسای بینی و بهرزی کردهوه و وتی: (ئهی خوداوهند چاوم رزگاری توی بینی که روناکیه بو ههموو نهتهوهکان)

دوای ماویهك كۆمهلی ئهستیره ناس هاتن و وتیان : (ئیمه له رۆژههلاتهوه هاتووین بق ئهوهی ستایشی پادشای له دایك بوو بکهین.) دوای ئهوه ئهستیرهناسهکان عیسایان پهیدا کرد و کرنوشیان بق برد و کومهلی دیاری گرانبههایان پیشکهش کرد.

رۆژ له دوای رۆژ عیسا گهوره دهبوو و تا دههات پر دهبوو له دانایی خوداوهند.

ئەمە چىرۆكىك بوو لە وشەكانى خوداوەند.

14. Baptism

Matthew 3:13-17; Luke 5:4-11,27-28; John 1:43-45

This is a story from God's Word.

Isa grew up in the city of Naseera, and he was a carpenter. One day, when Isa was almost 30 years old, he went to a river and he saw a man, whose name was Yehia, that was baptizing people as a sign of repentance and returning to God. There Isa, like all people, went to Yehia to baptize him. But Yehia said to him, "My Lord, it should be me to come to you to be baptized by you." Isa replied to him, "No, the things which have been prophesied should be fulfilled perfectly." At that time, Yehia baptized Isa and he came up. As he did, the sky opened and God's Spirit in the form of a dove landed on Isa. Also a voice from the sky said, "This is my Son and I love him and I am happy with him."

Another time, Isa found a man who was named Philipos, He said, "Follow me." Philipos went and said to his friend, "Come and look! We found the one who Musa in the Towrat and the prophets have written about, Isa, from Naseera." Then Philipos and his friend left everything and followed Isa.

Another time, Isa was at a sea shore, speaking to the people. After finishing his speech, he said to Petros, the fisherman, "Go out to the deep part of the sea and throw your net there." But Petros said to Isa, "My Lord, we have worked a long night and even we haven't caught one fish. But because you said so, no problem, I will go and throw the net." When he did that, he caught so many fish that the net almost broke. So, he called over two friends, named Yohena and Yaqub, and with their boats, they came and helped Petros. They put so many fish in the boat that it almost sank in the water. At that time, all of them were very amazed. Petros knelt before Isa and said, "My Lord, go away from me, because I am guilty." Isa said, "Don't be afraid. From now on, you will catch humans instead of fish." Then they took the boats to the land and left everything and followed Isa.

This was a story from God's Word.

لئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

عیسا له شاری ناسیره گهوره بوو و ئیشی دارتاشی بوو. رۆژیکیان، کاتی که عیسا نزیکهی سی سالی بوو، رۆیشت بۆ لای روباریک و پیاویکی بینی به ناوی یهحیا که خهلکی له ئاو ههددهکیشا وه کو هیمایه ک بو توبه کردن و گهرانه وه بو لای خوداوه ند. ئیتر له وی عیسا وه کو ههموو خهلکی تر رویشته به رده می یه حیا بو ئه وه ی له ئاو ههدبکیشریت. به لام یه حیا پینی وت: (گهوره م، ئه وه منم ده بی بیم بو لای تو بو ئه وه ی له ئاوم هه لبکیشی، عیسا وه لامی دایه وه و وتی: (نا! ده بی نه و شتانی که و تراوه به ته واوی جی به جی بکریت،) له و کاته ، یه حیا عیسای له ئاو هه لکینشا و عیسا هه ستایه وه ، ئه وه بوو ئاسمانی کرایه وه و روحی خوداوه ند له شیوه ی کوتریک نیشته وه و هاته سه رعیسا، ده نگیکیش له ئاسمان وتی: (ئه مه کوری منه و و خوشمده وی و دلشادم پیی.)

پاش ماوهیهك، عیسا نهفهریکی دوزیهوه که ناوی فیلیپوس بوو، پنی وت: (دوام بکهوه،). ئینجا فیلیپوس رویشت به هاوریکهی وت: (وهره تامه شا که! ئهوهی که موسا له تهورات و پیغهمبهرانیش لهسهریان نووسیوه دوزیمانهوه، عیسای خهلکی ناسیره!) دوای ئهوه، فیلیپوس و هاوریکهی ههموو شتیکیان به جی هیشت و دوای عیسا کهوتن.

دوای ماوهییّك عیسا روّیشت بو کهناری دهریاییّك و قسهی بو خهلك کرد. پاش تهواو بوونی قسه کانی، عیسا به په تروّسی ماسیگری وت: (بروّ بو ناوه راستی دهریاکه و لهوی توّره کهت فری بده.) به لام په تروّس به عیسای وت: (گهورهم، ئیّمه به دریّژایی شهو ئیشمان کرد و ته نانه تیه که ماسیشمان نه گرتوه، به لام له به رئه وهی توّ وتت، قهینا که ده روّم توّره که فری ده ده م، کاتیّک وایان کرد ماسیییّکی زوّر پیّوه بوو که زوّرینه ما بوو توّره کانیش بدریّنیّ. ههربوّیه بانگی دوو هاوریّکهی تری کرد که ناویان یوّحه نا و یاقوب بوو به به له مه کهیان هاتن و یارمه تییان دا. ئه وهنده ماسیان کرده ناو به له مهکه زوّری نه ما بوو به له مهکان نوقوم بن له ناوه که دا. له و کاته دا، هه موویان زوّر سه رسام بوون. که نهمهی بینی ده ستبه جیّ په تروّس کرنوّشی بوّ عیسا برد و وتی: (گهورهم، لیّم دوور بکه وه می ناوانبارم.) دوای نهوه، عیسا وتی: (مه ترسه تو له مه ولا له جیّی ماسی مروّق راو ده که یت.) پاشان، به له مهکانیان برده سه روشکانی و هه موو شتیّکیان به جیّ هیّشت و دوای که وتن.

15. Sinful Woman

Luke 7:36-50

This is a story from the Word of God.

One day, Isa was the guest at the house of a man who name was Shemun. In that city, there was a woman there who had a bad reputation. As soon as the woman knew that Isa was a guest at Shemun's house, she got some expensive perfume and went there. Then, the woman went in and stopped behind Isa, and she wet his feet with her tears and wiped them with her hair. Then, she kissed his feet and anointed them with the nice perfume.

At that time, Shemun thought, "If this was really a prophet, he would know who this woman is and what she does and he wouldn't let her touch him." Isa answered and said, "Shemun, I have a something I want to tell you." Shemun said, "Yes, teacher." Isa said, "One day, there were two men. Both of them were in debt to a wealthy man. One of them owed five hundred coins, and the other fifty coins. The man who was the owner of the money knew that they could not pay the money back, and so he forgave them. Which of them loved the wealthy man more?" Shemun said, "Of course, that one who was in debt five hundred coins." Isa said, "Right."

Then, as he looked at the woman, he said to Shemun, "Do you see this woman? When I came to your house you didn't give me water to wash my feet. But this woman washed my feet with her tears and wiped them with her hair. You didn't kiss me, but this woman has not stopped kissing my feet from the time I arrived. You did not anoint my head with oil, but this woman anointed my feet with nice perfume. Therefore, I will say to you, "All of her sins have been forgiven. That's why she has shown great love. But the one who is forgiven little, loves little. Then, he said to the woman, "All of your sins are forgiven."

Some men who were sitting there said, "Who is that man who can forgive sin?" At that time, Isa said to the woman, "Your faith has saved you, go and live in peace."

This was a story from the Word of God.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

رۆژى له رۆژان عيسا ميوان بوو له مالى پياويك به ناوى شەمعون. لهو شارەدا دا ژنيكى ليبوو كه ناوبانگيكى خراپى هەبوو. هەركە ژنەكە زانى عيسا ميوانه له مالى شەمعون, بۆنيكى خۆشى گرانبەهاى هينا و رۆيشت بۆ ئەوى. ئىنجا, ژنەكە چووە ژوورەوە و له پشتەوە لاى پيى عيسا راوەستا, و پاشان به فرميسكەكانى پيى تەپ كرد و به قژى سرييەوە. ئىنجا پيى ماچ كرد و به بۆنى خۆش چەورى كرد.

له و کاته دا, شه معون بیری کرده وه: (ئهگه رئه وه پیغه مبه ره که یه , ئه بی بزانی ئه و ژنه کییه و ئیشی چییه و لی ناگه ری که ده ستی لی بدات.) عیسا وه لامی دایه وه و وتی: (شه معون, شتیکم هه یه , ده مه وی پیت بلیم.) شه معون ووتی: (بالی ماموستا.)

عیسا وتی: (روّژیکیان دوو پیاو ههبوو. ههردووکیان قهرداری پیاویکی دهولهمهندی خاوهن پاره بوون, یه کیکیان پینج سهد دراو و ئه ویتریان په نجا دراو. پیاوه خاوهن پاره که که زانی ئه و دووانه ناتوانن پاره که بده نه وه, لیّیان خوّش بوو. کامیان زیاتر پیاوه ده ولهمهنده که یان خوّش ده ویّت؟) شهمعون وه لاّمی دایه وه: (بی گومان ئه وه ی که یینج سه د دراوه که ی قه رز کردبوو.)

عیسا ووتی: (راسته،) ئینجا, رووی کرده ژنه که و به شهمعونی ووت: (ئه م ژنه دهبینیت؟ کاتیّك هاتمه مالهکهت, ئاوت نهدامی پیّمی پی بشقرم. به لاّم ئه م ژنه به فرمیّسك پیّی بق شوشتم و به قرّی سهری بقی سریم، ماچیّکی منت نه کرد، به لاّم ئه م ژنه له و کاته وه ی هاتووم له ماچ کردنی پیّم رانه وهستاوه، تق سهرمت به رقن چهور نه کرد، به لاّم ئه م ژنه به بقنی خوش پیّی چهور کردم، بقیه پیّت ده لیّم: ئه و هه موو گوناهه کانی به خشرا، هه ربقیه خوشه ویستی ده تری که مه مه وی اینجا به ژنه که ی وت: خوشه ویستی که مه هه مووی به خشران،)

ههندی پیاو لهوی دانیشتبوون وتیان: (ئهم پیاوه کییه که دهتوانی گوناه ببهخشی؟) لهو کاته دا, عیسا به ژنهکهی وت:(باوهرت رزگاری کردی, برو به ئاشتی بژی.) ئهمه چیروکیک بوو له وشهکانی خوداوهند.

16. The Man With the Evil Spirit

Luke 8:26-39

This is a story from God's Word. After Isa and his twelve students crossed a lake, they arrived on the other side of the lake. Then, a man who had an evil spirit quickly came up to them. That man lived in the cemetery and in the mountains, and no one could bind him. Many times he was bound with handcuffs and chains, but he broke the handcuffs and split the chains. He would often yell and cut himself with rocks.

So Isa told the evil spirits to come out of that man's body. The evil spirits screamed and said, "Isa, Son of God Almighty, what do you want with us?" I swear to you by God, don't hurt me." Isa asked him, "What is your name?" He answered, "My name is legion, because there are many of us." Then the evil spirits asked Isa to not put them out of the region, but to put them in a herd of animals that was on the edge of a mountain grazing. Isa agreed and allowed them to go into the herd of animals. The evil spirits came out of the man and went into the animals. And when they went into the herd of animals, the animals quickly ran down and they all fell into the lake. There were close to two thousand animals and they all drowned. When the shepherds saw this, they

ran into the city and fields in order to tell the people what they saw. When the people came in order to know what happened, they came close to Isa and saw the man who had evil spirits sitting next to Isa, wearing clothes and totally fine, and the people were scared. So, they asked Isa to leave the area.

Then, as Isa got in the boat, the man that had the evil spirits came out and asked Isa to let him go with him. But Isa replied and said to him, "Go back to your home and your family. Tell them what God has done for you and how He has been compassionate to you. When Isa and his disciples left, the man went to the cities in the area and told the people how Isa had healed him and what he had done for him. When the people heard this, they were very amazed.

This was a story from God's Word.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

دوای ئهوهی که عیسا و دوازده قوتابیهکهی له دهریاچه په پینهوه، گهیشتنه ئه و به ری ده ریاچهکه . له و کاته دا پیاویک که پودی شهیتانی تیدا بوو به خیرایی به ره و پوویان هات . ئه و پیاوه یان له گورستان یان له شاخ ده ژیا . که سیش نهیده توانی بیبه ستیته وه ، چهندین جار کوت و به ندیان کردبوو به لام کوته کانی شکاندبوو و به نده کانیشی پچراندبوو ، هه میشه هاواری دهکرد و به به رد خوی بریندار دهکرد .

دواتر عیسا به روّحه شهیتانه کانی وت که له جهسته ی نه و پیاو بیّنه دهره وه و بوّیه روّحه شهیتانه کان هاواریان کرد و وتیان: (نه ی عیسا، کوری خوداوه ندی گهوره، چیت لیّمان دهویّت؟ سویّندت ده ده م به خودا نازارمان مه ده .) عیسا پرسیاری لیّکرد: (ناوت چییه ؟) وه لاّمی دایه وه: (ناوی من له شکره چونکه نیّمه ژماره یه کی زوّر زوّرین) دواتر روّحه شهیتانه کان داوایان له عیسا کرد که له و ناوچه نه یانکاته ده ره وه ، به لکو بیانکاته ناو نه و میّگه له ناژه له وه که به قه دیالی شاخه وه ده له وه و رازی بو و و ریّی پیّدان که بچینه ناو نه و میّگه له ناژه له وه . روّحی شهیتانه کان له پیاوه که هاتنه ده ره وه و چوونه ناو ناژه له کانه وه . له و کاته دا که چوون ناو میّگه له ناژه له که وه . ناژه له کان به خیرایی روّیشتن و هه موویان که و تنه ناو ده ریاچه که ، که نزیکه ی دو و هه زار ناژه ل ده بوون و هه موویان خنکان . که شوانه کان به خه لك بلیّن که خنکان . که شوانه کان نه مهیان بینی ، به را کردن روّیشتن بو ناو شار و کیّلگه کان بو نه و هوی نه و شته به خه لك بلیّن که

بینیویانه. کاتیّك خه لّکی هاتن بق ئهوهی بزانن که چی رووی داوه، که گهیشتنه نزیك عیسا بینیان ئهو پیاوهی که رقحه شهیتانه کانی تیّدابوو پوشته یه و جل و بهرگی لهبهره و هیچ کیّشیّکی نهماوه و له تهنیشت عیسا دانیشتووه. خه لّکه که ترسیان لیّ نیشت ههر بوّیه داوایان له عیسا کرد که ئهو ناوچه یه به جیّ بهیّلیّت.

ئینجا عیسا سواری به لهم بوو، پیاوه که روّحی شه یتانی تیدا بوو هات و داوای له عیسا کرد که بیهینه له گهلی دابروات. به لاّم عیسا له وه لاّمدا پیّی وت: (بروّ بوّ لای خیّزان و که س و کارت و پیّیان بلیّ که خوداوه ند چی بوّت کردووه و چوّن به زهیی پیّتدا هاته وه. کاتیّك که عیسا و قوتابیه کانی روّیشتن، ئه و پیاوش روّیشت بوّ شاره کانی ئه و ناوچه یه و به خه لکی وت که عیسا چوّن چاکی کردووته وه و چی بو کردووه. که خه لکی گویّیان له مه بوو روّر سه رسام بوون.

ئەمە چىرۆكىك بوو لە وشەكانى خوداوەند.

17. Two Miracles

Luke 8:40-56

This is a story from God's Word.

When Isa returned from the other side of the lake, there was a large crowd. All the people were waiting for Isa's return. In the crowd, there was a man who was a leader of the 'place of prayer' in that area. He came close to Isa and requested and begged, saying, "My Lord, my daughter is dying. Just come and touch her and save her." After that, Isa followed him and there was a large crowd around and behind them.

Also there was a woman who had had a 'bleeding disease' for 12 years. All of the money and wealth she had was spent trying to get well by doctors. But it wasn't working, and she even became sicker. But when she touched the corner of Isa's shirt, immediately her bleeding stopped. At that time, Isa turned around and said, "Who was it who touched me?" Peter replied, "My Lord, as you can see, people are pressing on us from all four sides." Isa said, "Yeah, I know that someone touched me because the power came out from me." At the time, the woman knew that Isa knew everything and she couldn't do anything. So, with shaking and fear, she came closer to Isa and told him why she touched him and

how her sickness was healed. Is a said to the woman, "Go and live in peace, because your sickness has been healed. Your faith has saved you.

Just as they said these words, a person came from the house of the leader of the place of prayer and said. "You don't need to bother the teacher anymore, because your daughter died." Isa heard this and said, "Don't be afraid, and just have faith and she will be healed."

They went to the house of the leader and Isa didn't allow anyone to come inside with him except Petros, Yohena, and Yaqub and the girl's father and mother. When Isa saw the girl, he said, "She hasn't died, but she is sleeping." Those who were there laughed because they knew she had died. Then he said to the girl, "Little girl, get up." The girl immediately got up and Isa said, "Now bring food for her to eat." The people were very amazed because of that.

This was a story from God's Word.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

کاتیک که عیسا لهو بهری دهریاچه که گه پایه وه اله م به رهوه قه ره بالغییکی زوّر زوّر دروست بوو بوو. هه موو خه لك چاوه ریّی گه پانه وه ی عیسا بوون. له ناو قه ره بالفیه که ، پیاویّکی لیّ بوو که پیشه وای په رستگای نه و ناوچه یه بوو ، له عیسا نزیك بوه و ه د اوای لیّ کرد و له به ری پاپایه وه و و تی: (گه وره م کچه که م خه ریکه ده مریّت. به س وه ره ده ستی لیّ بده و رزگاری بکه .) دوای نه وه که عیسا له گه لی دا ده پویشت ، قه ره بالغییّکی زوّر زوّر له و کاته دا دروست بوو له ده ور و پشتی له وی ژنیّکی لیّ بوو که دوانزه سال بوو نه خوشی خویّن به ربوونی هه بوو. هه رچی مال و سامان و پاره ی هه بوو ، هه موو له پیّگای دکتوّر خه رج کردبوو ، به بیّ نه وه ی هه بیّت تاده هات زیاتر نه خوش ده بوو. هه رکه ده ستی دا له قه راغی کراسه که ی عیسا ده ست به جیّ خویّن به ربوونه که ی وه ستا. نه و کات ، عیسا ناوری دایه وه و و تی: (کیّ بوو ده ستی لیّ دام؟) په تروّس ولاّمی دایه وه و و تی: (گه وره م ، وه ك ده بینیت نه و خه لکه له هه ر چوار لاوه پاله په ستوی ان له و کات خستوه ته سه رمان .) به لاّم عیسا و تی: (با من ده زانم که که سیّك ده ستی لیّ دام چونکه هیّزیّکم لیّ ده رچوو .) له و کاته خستوه ته سه رمان .) به لاّم عیسا و تی: (با من ده زانم که که سیّك ده ستی لیّ دام چونکه هیّزیّکم لیّ ده رچوو .) له و کاته داد که که بازی که عیسا و بیّی و ترس و له رزه وه هاته پیّش عیسا و پیّی و ت

که بۆچى دەسىتى لىداوە چۆن نەخۆشىيەكەى چاك بوەتەوە . عىسايش بە ژنەكەى وت، وتى: (برۆ بە ئاشىتى بژى چونكە نەخۆشىيەكەت چاك بوەتەوە . باوەرت رزگارى كردى.)

کاتیک که له و قسانه دابوون، نه فه ریّك له مالّی پیشه وای په رستگا هات و وتی: (پیّویست ناکات ماموّستا ئه زیه ت بده یت چونکه کچه که ت مرد.) عیسا که گوی له مه بوو، وتی: (مهترسه، ته نها باوه رت هه بیّت ئه و چاك ده بیّته وه.) ئه وان روّیشتن بو مالّی پیشه واکه و عیسا نه یهیّشت که س له گه لّی برواته ژوره و ه بیّجگه له پهتروّس و یوّحه نا و یاقوب له گه ل دایك و باوکی کچه که. کاتیک عیسا کچه که ی بینی، وتی: (ئه و نه مردووه، به لکو تووستووه،) ئه وانه ی که له وی بوون پیکه نین، چونکه ده یانزانی مردووه، له و کاته دا عیسا به کچه که ی وت: (کیژوّله، هه سته!) کچه که ده ست به جی هه ستایه و ه عیسایش وتی: (ئیستا خواردنی بو بیّن با بیخوات.) خه لکه که زوّر زوّر سه ریان سورما له مه.

ئەمە چىرۆكىك بوو لە ووشەكانى خوداوەند.

18. Adulteress

John 8:1-11

This is a story from God's Word.

One day, in the morning time, Isa returned from a mountain and went to the place of prayers to teach the people.

At that time, some religious teachers came and brought a woman who had been arrested while she was committing adultery. They put her in front of them and they said to Isa, "Teacher, this woman has been arrested at the time of adultery. Musa has said in the Torat that a woman who is an adulteress has to be stoned. What do you say?" They said this in order to test Isa, so that they could accuse him.

But at that time, Isa knelt down and wrote something on the ground with his finger. They continued to ask Isa questions about the woman. And finally, Isa stood up and said to them, "Whichever of you believes yourself to be innocent, stone her." Isa again knelt and wrote something else on the ground. When they heard this, they left one by one, starting with the oldest. Then, Isa was the only one left.

Isa stood up and said to the woman, "My sister, what happened to them? Is there anyone left to condemn you?" She said, "My Lord, no one is left." Isa said, "Neither do I condemn you. Go, but don't sin again."

This is a story from God's Word.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

رۆژێكيان، له دەمەوبهيان دا عيسا له شاخێك گەڕايەوە و رۆيشته پەرستگا بۆ فێر كردنى خەلكەكە. لەو كاتە دا، ھەندێك مامۆستاى شەريعەت ھاتن و ژنێكيان ھێنا كە له كاتى داوێنپيسى دا گيرابوو، له بەردەم خۆيان ڕايانگرت و به عيسايان وت: (مامۆستا، ئەم ژنه له كاتى داوێنپيسى كردن گيراوە. موسا له تەوراتدا وتويەتى ئەو ژنەى كە داوێنپيس بى، دەبى بەردباران بكرێت. تۆ چى دەڵێى؟)

ئه وان ئه مه یان بق تاقی کردنه و هی عیسا وت، تاکو بتوانن عیسا تا وانبار بکه ن. به لام له و کاته دا عیسا چه مایه و ه به په نجه له سهر زه وی شتیکی نووسی، ئه وان هه ربه رده وام بوون له پرسیار کردن له عیسا ده رباره ی ژنه که . له کوتایی دا عیسا

ههستا و پێی وتن: (کام له ئێوه خوٚتان بهبی گوناه دهزانن با بهرد بارانی بکات.) عیسا دووباره خوٚی چهماندهوه و شتێکی تری لهسهر زهوی نووسی.

كاتيك ئهوان گوييان لهمه بوو، يهك به يهك رؤيشتن، دهستپيك له پيرانهوه. ئهوسا عيسا به تهنها مايهوه. عيسا ههستا و وتى: (خوشكم، ئهوانه چييان لى هات؟ كهس ماوه كه تاوانبارت بكات؟)

وتى: (گەورەم، هيچ كەسى لى نەماوه.)

عيسا وتى: (منيش تاوانبارت ناكهم. برق، به لأم چيتر گوناه مهكه.)

ئەمە چىرۆكىك بوو لە وشەكانى خوداوەند.

19. Lost Son

Luke 15:11-32

This is a story from God's Word.

One time, when Isa was hanging out with some criminals, the religious teachers got angry at this.

So Isa gave an example for them and said, "One time a man had two sons. His younger son asked his father to divide his wealth between them. So the father divided his wealth between them. The son took his share and went to a far-off country. Then this son spent his entire share on bad things. After some time, a large famine came to that area. The son got up and went to the home of a farm owner near this area, and he sent him to his field for shepherding/feeding his pigs. The boy was so hungry that he wanted to eat the pigs' food, but even that wasn't given to him.

So he came to his senses and thought, "My father's workers have food leftover, and at the same time, I have nothing to eat!" So he thought to say to his father, "Father, I have sinned against God and against you. So I do not deserve to be called your son, make me into your servant." Then the son stood and went on the way to his father, and when he was still far away, his father laid eyes on him, and with a heart full of compassion, ran to his son and he hugged him and kissed him. He said, "Father, I have sinned against God and against you. I don't deserve to be called your son." But his father said to his servants, "Quickly bring the best clothes for him and put it on him and put a ring on his finger and shoes on his feet. Bring the tied calf and kill it for him and make it for a party, because this one was dead and he is alive and he was lost and he has been found.

Then, when evening came, the older son returned from the field, and the sound of music and happiness and fun came. He called one of the servants and said, "What is this?" He said, "Your brother has returned and your father has killed the tied calf." When his brother heard this, he became angry and did not want to go inside. The father came out and begged him, and the son said "Father, I have served you for many years and I never went against your commands, but you haven't even given me a lamb to make a party with my friends, but even though this son spent his wealth on adultery, you kill the tied calf for him. His father said, "Son, you are always with me, and all that I have is for you but we should be happy because this son had died and became alive, and he was lost and was found.

This is a story from God's Word.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

جاریّکیان، کاتی که عیسا لهگهل کوّمهلّی تاوانباردا وهستا بوو، لهو کاتهدا ماموّستایانی شهریعهت بهمه تووره بوون، ههربوّیه عیسا نمونه یه کی بوّ هیّنانه وه و وتی:

کاتیّك كوره که به هوّشی خوّی هاته وه و بیری کرده وه و وتی: (ئاخوّ کریّکاره کانی باوکم چهنده خواردنیان له بهرده م دهمیّنیّته وه له کاتیّکدا من هیچم نییه بیخوّم، ههروه ها بیری کرده وه که بگهریّته وه و به باوکی بلّیّ: (باوکه، من گوناهم بهرامبه ر خودا و

بهرامبهر تق کرد ههربقیه شایانی ئهوه نیم به کوری تق بانگ بکریّم، تکایهبمکه به یه کیّک له کریّکارهکانت.) ئینجا کوره ههستا و بهرامبهر تق کرد ههربقیه شایانی ئهوه نیم به کوری و باوکی چاوی پیّکهوت به دانیّکی پر له خقشهویستییهوه به راکردن هات بق لای کورهکهی و له باوهشی کرد و ماچی کرد. کورهکه به باوکی وت: (باوکه، من گوناهم بهرامبهر خودا و بهرامبهر تق کرد. من شایانی ئهوه نیم به کوری تق بانگ بکریّم.) به لام باوکی به خزمه تکارانی خقی وت: (خیّرا باشترین جلی بق بیّنن بیکهنه بهری و ئهنگوستیله یه کیش بین و بیکهن به خقشی و شادی چونکه ئهم کورهم مرد بوو زیندوو بوهوه، ون ببوو دقزرایهوه.)

له و كاته دا، كو په گهوره كه ى كينگه گه پايه وه، كاتيك كه گويتى له ده نگى مۆسيقا و خۆش و شادى بو و بانگى خزمه تكاريكى كرد و و تى: (ئه مه چييه؟) وه لأمى دايه وه: (براكه ت گه پاوه ته وه و باوكت گويره كه دابه ستييه كهى بۆ سه برپيوه،) كو په گهوره كهى ئه مهى بيست توو په بو و و نهيويست بچيته ژووره وه له و كاته دا باوكى هاته ده ره وه و ليتى پارايه وه. كو په كهى وتى: (باوكه، من چه ندين سال وه كو كۆيلهييك خزمه تم كردووى و هه رگيز له فه رمانت ده رنه چووم و ته نانه تكاريله ييك نه دامى بۆ ئه وه ى له گه لا ئه وه كو و شادى. به لام له گه لا ئه وهى ئه م كو په تهمو و سامانى خۆى له داوين پيسى به سه ربردوه به لام تو گويره كه دابه ستيه كه تو به سه ربردو و به نمي شه مارچيم هه يه هى تو يه. به لام پيويسته دلخوش و شاد بين، چونكه ئه مبرايه تم دردو و بوه وه و ون ببوو و دو زرايه وه.)

ئەمە چېرۆكىك بوو لە وشەكانى خوداوەند.

<u>20. Two Prayers</u>

Luke 18:9-14

This is a story from God's Word.

One day, Isa was with some people who were proud of themselves.

So, Isa gave them an example and said, "One time, two people went to the place of worship to pray. One of them was a religious teacher and another was a tax collector. The religious teacher started praying and said in his heart, "God, I thank you

because I am not guilty like other people. I am not like an adulterer or a person with lustful eyes, and also not like this tax collector. In a week, I fast two days and I give ten percent of my wealth."

But the tax collector stood at a distance and couldn't even look up to heaven and in his heart he said, "Eh, God, take your anger away from me, a sinner!"

Isa said, "I will tell you, the tax collector is accounted as without sin, but not the religious teacher. The one who raises himself will be lowered, and the one who lowers himself will be raised."

This is a story from God's Word.

ئەمە چېرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

رۆژنك, عيسا لەگەل ھەندنك كەس بوو كە زۆر شانازيان بە خۆيانەوە دەكرد

ههر بۆیه عیسا ئهم نموونهیهی بۆ هینانهوه, وتی :(جاریکیان, دوو کهس رویشتن بو پهرستگا بو ئهوی دیکهش پهرستگا بو ئهوی نویژ بکهن. یه کیکیان ماموّستای شهریعهت بوو و ئهوی دیکهش باجگر بوو، ماموّستای شهریعه ته که دهستی به نویژ کرد و له دلی خوی وتی, "خوایه, زور سویاست ده که من وه کو خه لکی دیکه گوناهبار نیم, وه کو ئهوان داویّن پیس و

چاوبرسى نيم, هەروەها وەك ئەم باجگرەش نيم. لە حەفتەيەك دا دوو رۆژ بەرۆژوو دەبم

به لأم باجگره که له دووره وه راوه ستا و نه یتوانی سه یری ئاسمان بکات و له دلی خوّی دا وتی: " ئه ی خوداوه ند، تووره یت له سه ر منی گونا هبار لاده!)

عیسا وتی: (من پیّتان ده لیّم, باجگره که به بی گوناه ژمیّردرا نه وه ک ماموّستای شهریعه ته که، نه وه ی خوّی به رز بکاته وه نزم ده کریّته وه, نه وه ش خوّی نزم بکاته وه به رز ده کریّته وه.)

ئەمە چىرۆكىك بوو لە وشەكانى خوداوەند

21. Zacchaeus

Luke 19: 1-10

This is a story from God's Word.

One day, Isa collected his twelve disciples and said to them, "Now we are going to Kudis (Jerusalem). There, all of the things that the prophets have said about me will be fulfilled. I will be arrested by Roman soldiers, I will be ridiculed, I will be spit on, I will be insulted, and then I will be beaten with whips and I will be killed, and after that, I will be alive again on the third day." Of course, the students of Isa didn't understand these words of Isa.

Then, Isa and his students went on toward Kudis. on the way, they came to the city by the name of Eriha (Jericho). In the city, there was a man whose name was Zeka. Zeka was very rich because he was the chief tax collector. Zeka

wanted to see Isa as Isa was going along the road. But he couldn't see him because there were lots of people around Isa, also Zeka was a short man. So he ran ahead and went up a tree, hoping to see Isa amongst the people.

After he went up the tree, Isa directly looked at him, and said to him. "Zeka, come down, because today I want to be your guest." So Zeka came down quickly and with joy welcomed Isa. When the people saw this, they began to grumble and said to each other, "Look! Isa wants to be the guest of a sinner." Zeka stood in front of Isa and said to him, "My Lord, today I want to divide half of my wealth among the poor. And anyone who I have cheated and or anyone who I have taken falsely from him, I will pay him back four times as much." So Isa said, "Today salvation has come to this house, because now Zeka is a true believer. I have come here for finding the lost and saving them." Then, Isa and his disciples went on their way to Kudis.

This was a story from God's Word.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

رۆژێكيان، عيسا الله قوتابيهكهى كۆ كردهوه و پێى وتن: (ئێستا ئێمه دهڕۆين بۆ قودس. لهوێ ئهو شتانهى كه پێغهمبهران دهربارێ من وتبوويان دهبێ جێ به جێ بكرێت. ههربۆيه من به دهستى سهربازه رۆميهكان دهگيرێم و جنێو پێ دهدرێت و تفم لێ دهكرێت و ئيهانم دهكرێت و پاشان به قامچيم لێ دهدرێت و دهكوژرم و دواتريش له رۆژى سێيهم دا زيندوو دهبمهوه٠) بێ گومان قوتابيهكانى عيسا لهم قسانهى عيسا هيچ تێ نهگهيشتن.

پاشان عیسا و قوتابیهکانی کهوتنه پی بو قودس. له ناو پیکا دا، گهیشتن به شاریک به ناوی ئهریحا. له ناو شارهکه کابرایهک ههبوو که ناوی زهکا بوو. زهکا کابراییکی زوّر دهولهمهند بوو لهبهر ئهوهی گهورهی باجگران بوو. زهکا دهیویست عیسا ببینیّت کاتیّک عیسا به وریّگایه دا دهروات. به لاّم نهیده توانی بیبینی ، چونکه له دهوروبه ری عیسا خهلکیکی زوّری لیّبوو، ههروه ها زه کا کابرایه کی کورته بالا بوو. بوّیه پایکرد و له سهر داریّک ههلگه را به هیوای ئه وهی له ناو خه لّکه که دا عیسا ببینیّت.

کاتیّك که چووه سهر دارهکه ,عیسا راست چاوی پیّکهوت و پیّی وت: (زهکا، وهره خوارهوه، چونکه ئهمروّ دهمهوی ببم به میوانی توّ.) بوّیه زهکا بهخیرایی هاته خوارهوه و بهخوّشیهوه زوّر پیّشوازی له عیسا کرد.

كاتيك, خەلكەكە ئەمەيان بىنى، دەستيان كرد بە بۆلەبۆل كردن و بە يەكتريان وت: (تەماشا كە! عيسا دەيەويت بىي بە ميوانى گوناھكاريك.)

زهکا لهبهردهمی عیسادا راوهستا و پینی وت: (گهورهم من دهمهوی نهمرو نیوهی سامانم بهسهر هه ازان و فهقیران دا دابه ش بکهم و نهوهی زورم لی سهندوه و شتیکم لینی داگیرکردووه به چوار قات بوی دهگهرینمهوه.) بویه عیسای وتی: (نهمرو رزگاری هاتوه ته ماله ، چونکه نیستا زهکا باوه رداری راسته قینه یه. چونکه من هاتوومه ته نیره بو دوزیمه وهی ونبووان و رزگارکردنیان.) یاشان عیساو قوتابیه کانی به ره و قودس که و تنه و دی.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

22. Last Supper

Luke 22:1-20; John 13:3-17; Matthew 26:30

This is a story from God's Word.

Isa and his students arrived at Kudis and saw a big crowd there because the Passover Celebration was near. The religious teachers were busy making a plan to arrest Isa and destroy him, because they were afraid of the people. The devil went into one of Isa's students, whose name was Yehuda, and for the price of 30 pieces of silver he was prepared to give Isa to them in an isolated place.

When the Passover came, Isa and his students arrived and prepared to eat. Isa said to his students, "I have eagerly desired to eat this meal together before I suffer." Then he took a piece of bread and thanked God for it. After that, he broke it and gave it to his students and said, "This is a sign of my body which

will be given to you. Later, remember me by this." Then he brought a glass and gave it to his students and said, "And this represents my blood, which will be spilled for your sake. And through it, God will establish a new promise for saving you."

After they finished eating, Isa stood up and took off his coat and tied a towel around his waist and got water and began washing his students' feet, even though he knew that God had given him authority and power over everything. After finishing, Isa said, "Do you know why I do that? You call me teacher and lord and without a doubt, I am. But I washed your feet so that you would wash each other's feet. And it will be an example for you to follow."

After that, Isa and his students began to sing a spiritual song and praised God. Then they went to a nearby mountain in order to pray.

This was a story from God's Word.

ئەمە چىرۆكۆكە لە وشەكانى خوداوەند

عیسا و قوتابییه کانی گهیشتنه شاری قودس بینییان قهره بالفییه کی زور زور درووست بوو بوو چونکه جه ژنی تیپه ربوون نزیك بووبوه وه .

مامۆستایانی شەریعەتیش خەریکی دانانی پیلانیك بوون بۆ ئەوەی عیسا بگرن و له ناوی ببهن چونکه له خهلك زۆر ئەترسان، شەیتان چووە ناو یهكیك له قوتابییهكانی عیسا بی ناوی "یههوودا" و وای لی کرد که له بەرامبەر سی پارچه زیودا حازر بیّت بۆ ئەوەی عیسا بەدەستەوە بدات له شویٚنیک که خهلکی لی نهبیّت

کاتیک که جه ژنی تیپه ربوون هات، عیسا و قوتابییه کانی هاتن و ئاماده بوون بق ئه وه ی نان بخقن، عیسا به قوتابییه کانی وت: (به راستی ده مویست که زوو ئه م خواردنه بخقین پیش ئه وه ی ئازار بچیزم، پاشان پارچه یه کانی هیناو سووپاسی خوداوه ندی کرد بقی، دواتر له تی کرد و دای به قوتابییه کانی و پینی و تن:

ئهمه نیشانهی لهشی منه که به ئیوه دهدریّت، دواتر به هزیهوه من به بیر دیّننهوه پاشان پهرداخیّکی هیّناو دای به قوتابییهکانی و وتی ئهمهش واتای خویّنی من ئهگهییّنیّت که له پیّناوی ئیّوهدا ده پرژیّت و به هوّیهوه خوداوه ند پهیمانیّکی نویّی له گهلّتان دهبهستیّت بو رزگار کردنتان. دوای تهواو بوونی خواردنه که عیسا ههستا و عاباکه ی فریّداو خاولییه کی بهست به کهمه رییهوه و ئاوی هیّنا و دهستی کرد به شوّردنی پیّی قوتابییهکانی لهگه لا ئهوه ی که دهیزانی خوداوه ند دهسه لاّت و هیّزی به سهر ههموو شتیّکدا پیّداوه، به لاّم. دوای تهواو بوونی عیسا پیّی وتن: ئیّوه ده زانن من بوّچی وام کرد، ئیّوه به من دهلیّن الماموستا، گهوره م" بی گوومان من هه م به لاّم من بوّیه پیّی ئیّوه م شوّرد بو ئه وه ی ئیّوه شدوایی پیّی به کتری بشوّن و ببیّته نموونه یه ک و له سه ری بروّن.

دواتر عیسا و قووتابییه کانی دهستییان کرد به خویندنی گورانی روّحی و ستایش کردنی خوداوهند، دوای تهواو بوونی، ئهوان بهرهو کیّویّکی نزیکی قودس بهریّکه تن بوّ نویّژ کردن.

ئەمە چىرۆكىك بوو لە وشەكانى خوداواند

23. Arrest and Trial

Matthew 26:36, 45-67; 27:1-2, 11-14, 24-26

This is a story from God's Word.

When Isa and his students arrived at a mountain near Jerusalem, Isa said to his students, "Stay here and stand watch for me, I am going to pray." Isa went and began praying, and after some time he returned and looked and saw that his students had fallen asleep, and he told his students to wake up. "That man who betrayed me is here." When the students woke up, they saw some soldiers had come with swords to arrest Isa. Among these people was Yehuda who had told the soldiers, "The one who I kiss first is the one you should arrest, he is Isa." When Yehuda kissed Isa, the soldiers came to arrest Isa. But Petros came forward and attacked a servant of the leader of religious teachers, and cut off his ear. Isa immediately went and healed his ear, and he said to Petros, "Petros, don't forget, those who carry the sword will also die by the sword." Also, he said to him, "You think I can't ask my father to send twelve armies of angels to protect me? But, no, I don't do that; those things that have been written should be fulfilled." The soldiers took Isa with them and left, and after that the students separated and they left too.

The soldiers took Isa to the house of the leader of the religious teachers. There the leader of the religious teachers asked him. "I swear by the living God, tell me, are you really Christ, the Savior, the Son of God?" Isa answered and said, "Yes, I am him, just as you said." After that, the chief of the religious teachers became very, very angry and tore his shirt and said, "He blasphemed!" Then some of them began to insult Isa and spit on him and hit him.

Early in the morning, the religious teachers bound Isa and took him to the mayor of that area. They gave many witnesses and accusations against Isa. The mayor was surprised that Isa didn't give any answer; he said nothing and stayed silent. After a little bit, the mayor came and spoke to the people and religious teachers who had gathered and gave them his decision. The mayor said to them, "I myself have especially investigated this man and he is not guilty and he has not sinned at all. So I think it is better to have him whipped and then release him." But all the people screamed and said, "Kill him- Crucify him!" So the mayor tried to convince them that he is innocent, but they were insistent about the decision and they screamed again, "Kill him, kill him!" Then the mayor knew that there was nothing he could do, it was out of his hands. He ordered to have water brought for him and he washed his hands, and said to the people and the religious teachers, "His blood is not on me, but it is on you." The people yelled, "Let his blood be on us and our children." The mayor ordered that they would take Isa and whip him and then gave him to the soldiers to kill him.

This was a story from God's Word.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند

کاتیّك که عیسا و قوتابییهکانی گهیشتنه کیّوهکهی نزیکی قودس. عیسا به قوتابییهکانی وت ئیّوه لیّره بن و چاودیّریم بکهن، من دهرِوّم نویّژ دهکهم. عیسا روّیشت و دهستی کرد به نویّژکردن و پاش ماوهیهك گهرایهوه سهیری کرد قوتابیهکانی خهویان لیّ کهووتووه ههربوّیه پیّی وتن ههستن له خهو ئهوهتا ئهو کهسهی خیانهتم پیّ ئهکات لیّرهیه.

کاتیک قوتابیهکان ههستان، بینیان کومه لی سهربازی روّر به شمشیره وه هاتوون بوّ گرتنی عیسا و له ناو ئه و کهسانه شدا یه هودا هه بوو که به سهربازهکانی وتبوو، ئه و کهسهی که من یه کهم جار ماچی ئه کهم ئه وه ئه و کهسهیه که ئیّوه ده بی بیگرن، ئه وه عیسایه . هه رکه یه هودا عیسای ماچ کرد، سه ربازه کان هاتن بوّ ئه وهی عیسا بگرن به لاّم په تروّس هات و په لاماری خزمه تکاریّکی سهروّکی ماموّستایانی شه ربعه تی داو گویّی لیّکرده وه به لاّم عیسا ده ستبه جیّ چوو گویّی چاك کرده وه و به په تروّسی و ت: په تروّس ئه وه ته بیر نه چیّت ئه و که سه ی که شمشیر هه لده گریّت هه ربه شمشیریش ده مریّت، هه روه ها پیّی و ت پیّت وایه من ئیستا ناتوانم به باوکم بلیّم دوازده له شکری فریشته بیّنیّت بوّئه وه ی بمپاریّزیّت به لاّم نه واناکه م، ده بیّت ئه و شتانه ی که نووسراون جیّبه جیّ بکریّت. سه ربازه کان عیسایان له گه ل خوّیان بردو روّیشتن، دواتریش قوتابیه کانی په رش و بلاّوبوونه وه و ئه وانیش روّیشتن. سه ربازه کان عیسایان برد بوّ مالی سه روّکی ماموّستایانی شه ربعه ت پرسیاری له عیسا کردو سه ربازه کان عیسایان برد بوّ مالی سه روّکی ماموّستایانی شه ربعه ت له وی سه روّکی ماموّستایانی شه ربیعه ت پرسیاری له عیسا کردو

پنی وت: سویندت دهدهم به خودای زیندوو پیم بلی نایا به راستی تق مهسیحی رزگارکهری، کوری خودای؟ عیساش له وهلامدا وتی: به لی من نه و هه رئه وه ی که و تت.

پاشان سهروّکی ماموّستایانی شهریعهت زوّر زوّر تووره بوو له رقا کراسهکهی خوّی دادری وتی کفری کرد! پاشان کوّمهلیّك لهوان دهستیان کرد به ئیهانه کردنی عیساو تفیان لیّکرد و لیّیاندا.

بر سبهینی زوو(دهمهوبهیان) ماموستایانی شهریعهت عیسایان به بهندکراوی برد بو لای قایمقامی ئه و ناوچهیه، کومه لیّکی زوّر به بی به برگه و تومهتیان دایه پال عیسا ، قایمقام زوّر سهری سورما له وهی که عیسا هیچ وه لاّمیّکی نه دایه وه و هیچ شتیّکی نه وت و به بی دهنگی مایه وه . دوای ماوه یه ک قایمقام هات و به خه لکه که و ماموستایانی شهریعه تی وت که کوّببنه و هیچ رابگهیه نیّت . قایمقام پیّی و تن: من خوّم به تایبه تی لیّکوّلینه و م لهگه لا ئه م کابرایه دا کردووه و ئه م هیچ تاوانیّکی نبیه و هیچ گوناهیّکی نه کردوووه ، بوّیه من پیّم وایه باشتره که شه لاقی لیّ بدریّت و پاشان ثازاد بکریّت، به لاّم خه لکه که ههموو هاواریان کرد وتیان بیکوژن! له خاچی بده ن! دواتر قایمقام ههولیدا که قهناعهتیان پیّ بیّنیّت و که ئه می تاوانه به لاّم ئهوان هه ر سوور بوون لهسه ر بریاری خوّیان و ههر هاواریان ئه کرد بیکوژن! باشان قایمقام زانی هیچ شتیّکی بوّ ناکریّت و شته که له دهستی ئه و دهرچووه , ئه مری کرد ئاویان بوّ هیّنا و دهستی خوّی شوّرد و به خه لکه که و به ماموستایانی شه ربعه تی وت، وتی خویّنی ئه م له سهر من نبیه ، به لکو له سه ر ئیّوه یه ، پاشان خه لکه که هاواریان کرد و و تیان با خویّنی ئه و له سه ر ئیّمه و منداله کانمان بیّت. قایمقام ئه مری کرد که عیسا ببه ن و شه لاقی لیّبده ن و پاشان بیده نه دهست سه ربازه کان بوّ ئه وه ی دواتر بیکوژن.

ئەمە چىرۆكىك بوو لە وشەكانى خوداوەند

24. Death

Luke 23:32-56

This is a story from God's Word.

The soldiers, after beating and insulting Isa a lot, by the order of the mayor, they took Isa with two criminals to the top of a hill outside the city in order to hang them on crosses. The cross is a long piece of wood laid flat, and then another piece of wood is laid across it.

When they hung him on the cross Isa raised his head and said, "Oh, Father, forgive them for their sins, because they don't know what they are doing." After that, some of those people who were standing there started to tease Isa and said to him. "He saved lots of people, if he is the Messiah of God, let him save himself." One of those criminals who was hung with Isa insulted him and

said. "Aren't you the Messiah? Then save yourself and us!" The other one answered and rebuked him and told him, "Aren't you afraid of God? We are paying for what we did, but he is innocent." Then he told Isa, "Isa, remember me when you go your Kingdom. And Isa replied, "I will tell you the truth, today you are going to be with me in heaven."

It was near 12 noon and darkness covered the earth until 3 in the afternoon. At that time, Isa was near his death, and said, "Oh, Father, I give my soul to you." As he said that, he died. The captain of the soldiers who was there said, "Truly this man was innocent." The students of Isa and those women who were with Isa stood far away and left the place and they went back towards home.

One of the teachers of religious law (who was good man), asked the mayor to give him the body of Isa, and he agreed. So he went and took down the body of Isa from the cross, and he took him and wrapped him beautifully with cotton and put him in a grave that looked like a cave, in which no dead body had been buried. Some women started to prepare perfume and oil in order to anoint the body the Isa, but because it was Friday and the next day was Saturday, a holiday, they delayed to Sunday.

That was a story from God's Words.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند

یه کیّك له و تاوانبارانه ی که له گه ل عیسادا له خاچ درابو و ئیهانه ی عیسای کرد و وتی: مه گه ر تق مه سیح نیت ؟! ده ی خوّت و ئیّمه ش رزگار بکه، ئه وه ی دیکه وه لاّمی دایه و ه و سه رزه نشتی کرد، ینّی وت: تق له

خودا ناترسیت! ئیمه باجی ئه و تاوانه ئهدهین که کردوومانه، به لام ئهمه بی تاوانه، ئینجا به عیسای وت: عیسا منت له یاد بیّت کاتیّك ده چیته پادشایه تیه که ته وه میساش له وه لاّمدا پیّی وت: راستیت پی ده لیّم هه ر ئهمروّ له گه ل مندا له به هه شت ده بیت. نزیك کاتژمیّر دوازده ی نیواروّ تاریکایی هه موو سه ر زه وی گرته وه تاوه کو سه عاتی سی پاش نیواروّ. له و کاته دا عیسا که خه ریك بو و گیانی ده رده چوو، وتی: ئه ی باوکه روّحی خوّم به ده ستی تو ئه سپیرم. هه رکه ئه مه ی وت، مرد. سه روّکی سه ربازه کان که له ویّدا بو و وتی: به راستی که ئه م مروّقه بی گوناه بو و. قوتابیه کانی عیسا و ئه و ژنانه ی که له گه ل عیسا ها تبوون، له ادوره و ه و ستا بوون، روّیشتن و ئه و ناوچه یان چوّلگرد و به ره و ماله وه که و بتنه ریّ.

یه کیک له ماموّستایانی شهریعهت که به راستی پیاوچاك بوو، داوای له قایمقام کرد که جهستهی عیسای بداتی، ئه ویش رازی بوو. هه ربویه چوو و جهستهی عیسای به مردوویی له خاچه که داگرتوو و هیّنای جوان جوان به که تان پیّچایه وه و بردی بو قه بریّك که له شیّوه ی ئه شکه و تا بوو که پیّشتر هیچ مردویه کی تیّدا نه نیّژرابوو. کوّمه لیّ ژنیش دهستیان کردبوو به ئاماده کردنی بوّن و روّن بوّ ئه وه ی جهسته ی عیسای پی چه و ربی به لاّم له به رئه وه ی ئه و روّژه جومعه بوو بوّ سبه ینیّکه شی شه ممه بوو، روّژی پشوو بوو گخستیانه روّژی به کشه ممه.

ئەمە چىرۆكىك بوو لە وشەكانى خوداوەند

25. Alive!

Luke 24:1-7, 36-47; Matthew 28: 19-20; Acts 1:8-11

This is a story from God's Word.

Sunday came, and those women who were with Isa went to anoint the body of Isa, according to their traditions, anointing his body with oil. When they went, they saw that the stone was no longer there. And when they went inside, they saw that the body of Isa was not there either. They found it so strange! Then, two of God's angels appeared and said to them, "Why are you looking for a live person in a grave? Don't you remember when Isa told you that he has to be captured and then killed and on the third day resurrected?" They were very surprised and ran to the eleven disciples of Isa and told them that Isa had come back to life. Of course, they did not believe them.

So Petros went running and looked at the grave, and when he saw that Isa was not there, and he was very surprised. After a while, when all the disciples were gathered together in one place, as they were talking about these reports, Isa suddenly appeared to them. When the disciples saw Isa, they found it so strange, and they were so startled. Then Isa told them, he said, "Why are you surprised? Why are you startled? What are you afraid of? Come and look at me. Here I am. Come and look at my hands and feet, It's me! I am not a ghost, ghosts don't have meat and bones, but you can see I do." But since his disciples still had doubts, Isa said to them, "What do you have here to eat?" They brought him a piece of fish and he ate it.

Then Isa opened his disciples' minds and told them that all of those things that happened should have happened to complete the plan of God. "The plan of God was that I had to be captured and killed and on the third day raised to life. And this is good news that you should tell all nations." Isa appeared for a time of forty days to over five hundred people.

And the last time, he appeared to his disciples and said, "You have to stay in Kudis until that time the Spirit of God will come to you, and He will give you the ability and power you need so that you can tell my message in Kudis, and in nearby places, and in all the earth." When Isa finished saying these things, he was raised to heaven and he disappeared among the clouds. At that time, the disciples were looking at the sky, and suddenly two of God's angels appeared and told them, "Why are you looking at the sky? This Isa, who has just risen to heaven will one day come back in the same way."

That was a story of God's Words.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند

رۆژى يەكشەمم ھات، ئەر ژنانەى كە لە گەل عيسا بوون رۆيشتن بۆ ئەرەى جەستەى عيسا بە پێى دابو نەريتى خۆيان چەورى بكەن و بۆنى خۆشى لى بدەن. كاتێك كە ئەوان رۆيشتن بينيان بەردەكە لە بەردەمى گۆرەكە نەماوە، كە رۆشتنە ژورەوە بينيان عيساش لەوى نەماوە، زۆر سەريان سورما لەوە. لەو كاتەدا دوو فريشتەى خوداوەنديان بۆ دەركەوت و پێيان وتن: بۆچى لە ناو گۆردا بە دواى مرۆڨى زيندوودا دەگەرێن؟ ئەى بيرتان نايەت ئەو كاتەى عيسا پێى وتن كە ئەو دەبێت بگيرێت و پاشان بكوژرێت و لە رۆژى سێيەمدا زيندوو بيتەوە ، ئەوانيش زۆريان پى سەير بوو، بە راكردن رۆيشتن بۆ لاى يانزە قوتابىيەكەو پێيان وتن كە عيسا زيندوو بوەتەوە، ئەوانيش بى گومان باوەريان پى نەكردن، ھەربۆيە پەترۆس بە راكردن رۆيشت و سەيرى گۆرەكەى كرد بينى عيسا لەوى نىيە، بۆيە زۆر سەرسام بوو.

پاش ماوهیهك كاتیك قوتابییهكان ههموو له دهوری یهك كۆبوبونهوه و باسی ئهو مهسهلهیان ئهكرد عیسا له كتوپردا بۆیان دهركهوت. كاتیك قوتابیهكان عیسایان بینی شلهژان و زۆریان پی سهیر بوو، ئینجا عیسا پیی وتن، بۆچی سهرتان سورماوهو بۆچی شلهژاون و لهچی ئهترسن وهرن سهیرم كهن، ئهوهتا سهیری دهست و پیم كهن، ئهوه منم! رۆح نیم، رۆح گۆشت و ئهسكانی نییه بهلام دهبینین كه من ههمه. بهلام قوتابییهكان ههر هیشتا گومانیان ههبوو، عیسا پیی وتن چیتان ههیه لیره بخوریت، ئهوانیش پارچهیهك ماسییان هینا و خواردی. ئینجا عیسا میشكی قوتابیهكانی كردهوه و پیی وتن كه ههموو ئهو شتانه دهبوا روویان بدایه بق تهواو كردنی پلانی خوداوهند ئهوه بوو كه من دهبوا بگیریم و بكوژریم و له رۆژی سییهمیشدا زیندوو بمهوه، پلانی خوداوهند. پلانی خوداوهند ئهوه دهبیت بق ههموو نهتهوهكانی رابگهیهنن.

عیسا له ماوه ی چل روّژدا بو زیاتر له پینج سهد کهس دهرکه وت، وه ناخرین جاریش بو قوتابیه کانی خوّی دهرکه وت و پیّی وتن: نیّوه ده بیّت له قودس بمیّننه وه تا ئه و کاته ی روّحی خوداوه ندتان دیّته سه رو هیّز و توانای پیّویست وه ردهگرن بو نهوه ی بتوانن پهیامی من بو قودس و ده وروبه ری و هه موو سه ر زه وی رابگه یه نن. کاتیّك عیسا ئه م قسانه ی ته واو کرد بو ناسمان به رز کرایه وه و روّیشتو و له نیّوان هه وره کاندا ون بوو. له و کاته دا قوتابیه کان سه یری ئاسمانیان ده کرد، له کتوپ پردا دوو فریشته یان بو ده رکه و تو پیّی و تن، بو سه یری ئاسمان ده که نیّستا به رز کرایه وه روّیشت بو ناسمان هه روه ک چوّن روّیشت روّژیکیش دیّت نه و ها ده گه ریّته و ه

ئەمە چىرۆكىنك بوو لە وشەكانى خوداوەند

26. God's Spirit

Acts 2:1-47

This is a story from God's Words.

Just as Isa told his disciples to stay in Kudis until he sent them the God's Spirit, they stayed in Kudis. During one of the big festivals, all of Isa's disciples and followers were gathered in a house. Suddenly, a huge sound from heaven just like a tornado came inside, and something like fire separated and came down on all of them. Then, all of them were full of the Spirit of God, and they began speaking in many different languages as the Spirit of God imparted to them.

A lot of people from every nation, even from the Kurdish nation, were coming to Kudis to participate in the festival. Some of them, when they heard this sound, they came to

see what the sound was. They said, "Aren't they the people of this country? How can they speak our mother tongues and talk about the miracles of God?" But some of the others began to tease them and said, "They are drunk and that's all!"

So Petros came forward and told them, "People, I assure you that they are not drunk! After that, Petros talked to them about Isa and told them how, by the plan of God, they crucified Isa and on the third day he came back to life. And then he told them that "Isa is in the highest place in heaven and Isa sent the Spirit of God to us. And all that you see is because of the soul of God."

At that time, those words had an effect on the people's hearts there. They were convicted, and made asked, "Brothers, what can we do now?" Petros told them, "Quit your sins and come back to God. In the name of Isa, be baptized. And then, you also will get the same gift that God gave us. And this is God's promise for you and your children and for all of the nations on the earth."

On that day, more than 3000 people believed in Isa and in the name of Isa Mesih they were baptized.

From this day on, the believers shared with each other in happiness and sorrow, and and they often were in each other's homes praying and worshipping God. And they were also remembering the last meal with Isa. And day by day, God sent them more believers to join them.

That was a story of God's Words.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند

ههروهك چۆن عيساى مەسيح به قوتابيهكانى وتبوو كه له قودس بمێننهوه تا ئهو كاتهى رۆحى خوداوهنديان بۆ دەنێرێت، ئەوانيش له قودس مانهوه. له يهكێك له فيستيڤاڵه گەورەكاندا ههموو قوتابيهكان و شوێنكەوتوەكانى عيسا له ماڵێك پێكەوە كۆبوبونەوە، له ناكاو دەنگێكى زۆر گەورە له ئاسمانەوه پەيدا بوو به شێوەى گەردەلول هاته ژورەوه و شتێك له شێوەى ئاگردا له سەر هەر هەموويان دابهش بوو، لەو كاتەدا هەر هەموويان پر بوون له رۆحى خوداوەند و دەستيان كرد به قسەكردن به چەندين زمانى جياواز كه رۆحى خوداوەند پێى بەخشىبون. كۆمەڵه خەڵكێكى زۆر له هەموو نەتەوەكان، تەنانەت نەتەوەى كوردىش ھاتبوون بۆ قودس بۆ ئەوەى لە فىستىڤالەكەدا بەشدارى بكەن، ھەندێكيان كە گوێيان لەم دەنگە دەنگە بوو ھاتن بۆ ئەوەى بزانن چىيە، وتيان فىستىڤالەكەدا بەشدارى بكەن، ھەندێكيان كە گوێيان لەم دەنگە دەنگە بوو ھاتن بۆ ئەوەى بزانن چىيە، وتيان

سهرسورهیننه ره کانی خوداوه ند بکهن، به لام هه ندیکی دیکه یان له و لاوه ده ستیان کرد به گالته کردن و و تیان به وانه ته نها سه رخوشن و هیچی تر.

پهترۆس هاته پیشهوهو پیی وتن: خه لکینه، دلنیاتان ده که مه به مانه سه رخوش نین. پاشان پهتروس باسی عیسای بو کردن، و پیی وتن که چون به پیی پلانی خوداوه ند عیسایان له خاچ داوه و له روزی سییه مدا زیندوو بوه ته ویشی وتن که ئیستا عیسا له به رزترین شویندایه له ئاسمان و روّحی خوداوه ندی ناردووه بوّمان، هه موو به و شتانه ش که به به به موری روّحی خوداوه نده وه یه، له و کاته دا به م قسانه زور کاری کرده سه د دلی به و خه لکه ی که له وی باماده بوون، دلی گوشین و وای لیکردن پرسیار بکهن، وتیان برایان بیستا بیمه چی بکه ین؟ پهتروسیش پیی وتن واز له گوناهه کانتان بینن به ره و لای خوداوه ند بگه رینه وه، له ناوی عیسای مه سیح خوتان له ناو هه لیکیشن ، به و کاته بیوه شه دیارییه وه رده گرن که خوداوه ند به بیمه یه خشیوه، به مه دار که س به مدار که سای مه سیح خوداوه نده بو نیزه و بو منداله کان و هه موو نه ته وه کانی سه رزه وی. له و روزه دا زیاتر له سی هه دار که س باه وی باه دی باوی عیسای مه سیح خویان له ناو هه لاکیشا.

له و رۆژه به ولاوه باوه پرداران له خۆشى و ناخۆشى يەكتردا بەشدارىيان ئەكرد، زوو زوو له مالىي يەكتر نويژ و ستايشى خوداو هنديان ئەكرد و يادى نان لەت كردنەكەى عيساى مەسىحىشىان دەكردە و ، ھەربۆيە رۆژ لە دواى رۆژ خوداو هند باو هردارى زياترى ئەھىنايە ريزيانە و ه

ئەمە چىرۆكىك بوو لە وشەكانى خوداوەند

27. The African

Acts 8:26-38

This is a story from God's Words.

Philipos was one of the students of Isa. An angel of God spoke to Philipos and told him, "Get up and go to the road between Kudis and Gaza." So he got up and went.

On his way, he met a man who was a minister of finance of one of the African countries. The Spirit of God told Philipos, "Go follow this man." And he quickly followed this man, who was riding a chariot.

He heard that the man was reading the book of Îshaye. Phillip said to the man, "Do you understand those things you are reading?" And the man said, "No! If no one explains it to me, how can I understand what he is saying?" Then, this man called Philipos to come, and he said, "Come and get in the chariot." So he got in the chariot and saw the part of the holy book that Îshaye said; "He will be like a sheep which is being taken for sacrificing, without saying anything." At this time, the man asked Philipos, "This messenger Îshaye, who is he talking about? Is it himself or is it another person?" Then Philipos began talking about Isa Mesih with him.

After a bit, they reached some water. The man asked him, "Is there anything that would keep me from being baptized by you in this water." And he said to him, "You have to have faith from the depths of your heart." And he said, "From the depths of my heart, I believe that Isa is the Son of God." So, he baptized him in the water and then he left him and the man went away rejoicing.

This was a story from God's Words

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خرداوەند.

فیلیپوس یه کیّك بوو له قوتابیه کانی عیسای مهسیح. فریشته یه کی خوداوه ند له گه ل فیلیپوس قسهی کرد, پیّی وت, (ههسته برو بو ریّگای نیّوان قودس و غه زهد.) ئه ویش هه ستاو روّیشت, له ریّگا توشی کابرایه ك بوو که وه زیری دارایی یه کیّك له ولاته ئه فریقیه کان بوو.

رۆحى خودا به فیلیپۆسى وت: (برۆ به دواى ئهو كابرایهدا،) ئهویش به پهله كهوته دواى كه سوارى گالیسكه بوو. گویی لی بوو كه كابرا خهریك بوو كتیبی ئیشایاى دهخویندهوه,

فیلیپوس به کابرای وت: (ئایا له و شتی تو تی دهگهیت که ئهخوینیته وه.) کابرای پینی وت: (نه! ئهگهر که سیک بوم شی نه کاته وه, ئه وا چون تی دهگهم که چی ده لیّت؟)
پاشان فیلیپوسی بانگ کرد, وتی: (وه ره سواری گالیسکه به.) ئه و سواری گالیسکه که بوو,
سهیری کرد ئه و به شه ی کتیبی پبروز ده خوینیته وه که ئیشایا ده لیّت: الیه و وه ک مه ریّک ده بیری که ببریّت بو قوربانی به بی ئه وه ی هیچ قسه یه ک بکات.

له و کاته دا, کابرا له فیلیپوسی پرسی, (ئه وه ئیشایای په یامبه ر مه به ستی کییه ؟ مه به ستی خویه تی یان مه به ستی که سیکی تره ؟) فیلیپوس ده ستی کرد به باس کردن سه باره ت به عیسای مه سیح. پاش که میک, گه یشتنه ئاویک. کابرا به فیلیپوسی وت: (ئایا شتیک هه یه که ریگر بیت که تو من له و ئاو هه لبکیشیت.) ئه ویش وتی: (ئه بی له قولایی دلاته وه با وه رت هه بیت.) ئه ویش وتی: (له قولایی دلامه وه با وه ره مه یه که عیسا کوری خودایه.) فیلیپوس کابراکه ی له ئاو هه لیکیشا و پاشان به جی هیشت و کابراکه ش به دلخوشییه وه رویشت. گامه مه چروکی خوداوه ند.

28. A Changed Man

Acts 8:3; 9:1-19

This is a story from God's Words.

In the city of Kudis, there was a man named Paulos who tortured followers of Isa. He arrested women and men and put them in the jail and tortured them. One day, he received permission to go to Damascus and arrest and torture those who follow Isa there.

On the way, when he was near the city of Deemeshiq (Demascus), suddenly, a light beamed from heaven and Paulos fell to the ground. A voice said to

him, "Paulos, why do you bother me?" Paulos said, "Who are you?" He said, "I am Isa. Get up and go to the city. There I will tell you what you should do." After that, Paulos could not see, and Paulos's friends took him into the city and for three days he remained this way, not eating or drinking.

Isa spoke to one of his followers whose name was Hanania (Ananias) and told him to go to Paulos. "That he is waiting for you and praying." Hanania said to God, "Paulos is a bad man. He has been torturing people who follow Isa." He said, "He has come here to arrest and torture people as he has done in Jerusalem." Isa said, "Tell him I have chosen him to tell other people about me." Hanania went and found the house, and he saw Paulos was there. He said to Paulos, "Isa, the one who appeared to you on the road an talked with you, has sent me to you. His message is that you will see again and be filled with the Spirit of God." After that, something like scales fell from Paulos's eyes and and they were healed. Then he became a follower of Isa and was baptized.

Then, he stayed in Deemeshiq for many days with the followers of Isa. Paulos began to talk about Isa to the people with great strength and ability, and told them that Isa is the Son of God. The people were all amazed.

This was a story from the words of God.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

له شاری قودس پیاویّك ههبوو به ناوی پوّلوّس كه شویّنكهوتوانی عیسای ئازار ئهدا . ژن و پیاوهكانی دهگرت و دهیخسته بهندیخانه و ئهشكهنجهی ئهدان. دوای ماوهییّك، ریّی پیّدرا كه برواته شاری دیمهشق و ئهو كهسانه بگریّت و ئهشكهنجهیان بدات كه دوای عیسا كهوتبوون.

له رێگادا، کاتێ که نزیکی شاری دیمهشق بووهوه، له ناکاو رووناکیێك له ئاسمانهوه هات و پۆڵۆس کهوته سهر زهوی. دهنگێك پێی وت: (پۆلۆس، بۆ من ئازار ئهدهیت؟) پۆلۆس وتی: (تۆ کێیت؟) دهنگهکه وتی: (من عیسام. ههڵسه سهر پێ و برۆ شارهکه، لهوێ پێت ئهلێم که دهبێت چی بکهیت.) دوای ئهوه پۆلۆس

نهیتوانی ببینیّت، براده ره کانی پۆلۆسیان برد بۆ شاره که و بۆ ماوی ٚسی ٚرۆژ به و شیّوه یه مایه وه، نه ده یخوارد و نه ده یخاوارده وه .

عیسا به یه کیّك له شویّنکه و تووانی و ت که ناوی حانانیا بوو بو نه وه ی برواته لای پوّلوّس و پیّیشی و ت که پوّلوّس پیاویّکی خراپه، به رله نیّستا چهندین باوه رداری نازارداوه . هه روه ها و تی: (پوّلوّس هاتوه ته نیّره بوّ نه وه ی باوه پداره کان ده ستگیر بکات و نازاریان بدات هه روه کو له شاری قودس کردویه تی .) عیسا و تی: (پیّی بلّی که من نه وم ده ست نیشان کرده وه بو نه وه ی باسی من بوّ خه لکی تر بکات .) حاناینا پوّیشت و ماله که ی دوّزیه وه ، بینی پوّلوّس له وی بوو . به پوّلوّسی و ت: (عیسا منی ناردووه بوّ لات ، نه وه ی که له پیّگادا بوّت ده رکه و ت و قسه ی له گهلّت کرد . په یامه که ی نه وه یه که ده توانی ببینی و پر ده بیت له روّحی خودا . دوای نه وه شتیّك وه کو تویّکل له چاوه کانی پوّلوّس که و ته خواره وه چاك بووه وه . پاشان بوو به شویّنکه و تووی عیسا و له ناو هه لکیّشرا . دواتر بوّ ماوه ی چهند روّزیّك له دیمه شق له لای شویّنکه و تووه کانی عیسا مایه وه . پوّلوّس به و په پی هیّز و توانایه وه ده ستی کرد به باس کردنی عیسا بوّ خه لك و پیّی و تن که عیسا کوری خودایه ، په په په ی هیّز و توانایه وه ده ستی کرد به باس کردنی عیسا بو خه لك و پیّی و تن که عیسا کوری خودایه ، په لگیکه که شه هه موویان سه ریان سورما .

ئەمە چىرۆكىك بوو لە وشەكانى خوداوەند.

29. Paul and Silas

Acts 16

This is a story from God's Words.

Paulos and Seela were both followers of Isa who were travelling city by city preaching the message of God. So Paulos and Seela came to a city called Phîlîpî, where there was a slave girl who had a evil spirit inside her so she could predict the future. She began following Paulos and Seela every day and was screaming, "You are the slaves of God and you show the way of salvation to these people." She did that for many days and finally, Paulos got annoyed by it and turned around and looked at her and said to the evil spirit, "In the name of Isa Mesih, I demand you to come out of that girl!" Immediately, the spirit came out of her.

When the owners of that girl found out, they got angry, because they could no longer get money. So they went and took Paulos and Seela to the authorities of the city of Phîlîpî. They told the authorities that these two men were trying to make a disturbance. And when the authorities heard that, they decided to arrest them, to have them stripped, beaten, and then put into jail in the lowest jail cell, and he ordered the jailor to look after them very well. So, Paulos and Seela were put in jail and put into handcuffs and chains.

When night came, Paulos and Seela started to sing spiritual songs and praise God. At that time, a huge earthquake came, and all the doors of the prison were opened and all the cuffs and chains were loosened. When the jailor heard that the doors were opened, he thought they had escaped, so he took out his sword to kill himself. But Paulos shouted, "Don't kill yourself- We are here!" After that, the jailor went down and knelt before Paulos and Seela and said to them, "Mister, what do I have to do to be saved?" And Paulos and Seela answered him, "Believe in Isa the Lord, and you and your family will be saved." Then, they talked with the man and his family about Isa and God. The jailor took them into his own house and cleaned their wounds. Also, he and his family baptized and later they ate together. And this man and his family were very happy that they believed in God and Isa, the Savior.

In the morning, the authorities ordered Paulos and Seela to leave the city. So they went to one of the believers' house in that city and they gathered and encouraged each other. And after that, Paulos and Seela went on to another city.

This was a story from God's Words.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند.

پۆلۆس و سیلا دوو کهس بوون له شویننکهوتوانی عیسا مهسیح که شار به شار دهگه پان و په یامی خوداوه ندیان بۆ خهلکی ئه و ناوچه انه رادهگهیاند. پۆلۆس و سیلا گهیشتنه شاریّك به ناوی فیلیپی. له وی کچیّکی کوّیله ی لیّ بوو که روّحی شهیتانی تیّ دابوو و دهیتوانیّ پیّشبینی داهاتوو بکات. ههموو روّژیّك دوای پوّلوّس و سیلا ده که وت و ها واری ده کرد و پیّی ده وتن: (ئیّوه به نده ی خوداوه ندن و ریّگای پزگاری نیشانی ئه م خه لکه ده ده ن) چه ند روّژیّك ئه مه ی کرد, دواتر پوّلوّس بیّزار بوو و ناو پی دایه و ه و به روّحی شهیتانی و ت و رابه ناوی عیسای مهسیح داوات لیّ ده که م له و کچه بیّیته لاده ده ده و و !) په کسه در روّحی شهیتان لیّی هاته ده ره و ه !

کاتیّك خاوهنه کانی کچه کۆیله که به مهیان زانی, زور توره بوون چونکه چیتر نهیانده توانی پاره پهیدا بکهن. ههر بویه رویشتن و پولوس و سیلایان گرت و بردیانه به ردهم به رپرسی شاری فیلیپی، به به رپرسی فیلیپییان وت که (ئهم دوو پیاوه له شاره که مان دا ئاژاوه دهنیّنه وه!) دواتر که به رپرسی فیلیپی گویّی لهمه بوو بریاری دا که یوّلوس و سیلا بگرن

و جله کان له به ر دباکه نن و دار کاری بکرین و دواتر بخرینه زیندان و له قولترین شوینی زیندان دا دابه درین. هه روه ها لئه مری به به رپرسی به ندیخانه که زوّر به باشی چاوده ریان بکات.

دواتر پۆلۆس و سیلا خرانه زیندانهوه و کۆت و بهند کران. کاتی که شهو هات, پۆلۆس و سیلا دهستیان کرد به وتنی گۆرانی رۆحی و ستایش کردنی خوداوهند. لهو کاته دا, بومهلهرزایه کی گهوره هات و ههموو دهرگاکانی زیندان کرایهوه و کۆت و بهندهکان شکینران! کاتیک بهرپرسی بهندیخانه که گوی له کردنهوهی دهرگاکان بوو، وایدهزانی پایان کردووه.

ههربۆیه شمشیره که ی دهرهینا بو ئهوه ی خوی بکوژیت, به لام پولوس هاواری کرد و وتی: (خوت مهکوژه! ئیمه لیرهین.)

دواتر بهرپرسی بهندیخانه که رقیشت و کرنوشی بق پقرقس و سیلا برد و پی وتن: (کاکه, پیّویسته چی بکه م تا رزگارم بیّت؟) پقرلقس و سیلا وه لاّمیان دایه وه, (باوهر بهیّنه به عیسای خوداوه ند, خوّت و خیّزانه کهت رزگارتان ده بیّ،) ئینجا ئه وان له گه لاّ نه و کابرایه و خیّزانه که ی باسی عیسا مه سیحیان کرد. بهرپرسی زیندانه که ئه وانی برده وه بق مالّی خوّیان و برینه کانی تیمار کردن. هه روه ها خوّی و خیّزانه که شی له ئاو هه لّکیّشران و پاشان پیّکه وه نانیان خوارد. ئیتر ئه و پیاو و خیّزانه که ی زوّر دلخوّش بوون بق ئه وه ی که باوه ریان به خوداوه ند و عیسا رزگترکه ر هیّناوه. بق سبه بینیّکه ی به رپرسی فیلیپی ئه مری کرد که پوّلوّس و سیلا له و شاره بروّن و ئه وی به جیّ بهیّلن. ئیتر ئه وان روّیشتن بق مالّی یه کیّك له آباوه رداره کان و پیّکه وه کوّبونه و و یه کتریان هاندا و دوای ئه وه پوّلوّس و سیلا روّیشتن بق شاریّکی تر.

30. The Return

Acts 17:1-10; 1 Thes. 1:1-10, 2:17-18, 4:16-18

This is a story from God's Words.

After Paulos and Seela continued to spread the message of Isa in lots of cities, they reached a city called Saloneeki. When Paulos arrived, he began preaching to the people, talking about Isa. He told them how he had been crucified, and on the third day he was resurrected. When the people of this area heard this, many of them believed in Isa and joined the believers.

But, some of the teachers of the religious law did not like what they were saying, and they started plotting against them. So, they went and collected some bad guys in the city and they all went to Yasun's house where Paulos and Seela were staying. They saw that Paulos and Seela were not there, so they immediately grabbed Jason and some of the believers and took them to the authorities of that area. With a loud voice, they shouted, "Those two men have been going city to city causing chaos and trouble everywhere. Now this man has given them a place to stay in his own house." After that, but they were all very angry and decided to release Jason and the other believers by bail.

When night came, some of the believers secretly took out Paulos and Seela from Saloneeki and rescued them and they left.

Even though Paulos was no longer in Saloneeki, he was always thinking about the believers there. Many times, he tried to go and visit them, but he could not. Paulos heard that they were continuing in their faith in Isa, so, in return, he wrote a message to them, and in the message he wrote, "I am really thankful to God for you and I always pray for you. You knew that you would suffer much pain, but still you accepted the message of Isa with joy and love. That's why you have become an example for other believers. And in every place, people talk about you and say that you are serving God and eagerly waiting Isa's return. So I can tell you certainly that when Isa returns, every believer who has died will come back to life. And we who are alive will meet them and together go to heaven and we will spend our life with God and Isa forever. And you can encourage each other with these words and strengthen each other's faith."

And this was a story from God's Words.

ئەمە چيرۆكيكە لەوشەكانى خوداوەند

دوای ئهوهی که پۆلۆس و سیلا بهردهوام بوون له بلاوکردنهوهی پهیامی مهسیح به زوّربهی شارهکاندا، دواتر گهیشتنه شاریّك به ناوی "سالونیکی" که پوّلس گهیشته ئهویّ، لهوی دهستی کرد به وتاردان بو خهلّکی و باسی عیسای بو کردنو پیّی وتن که چوّن عیسا له خاچ دراوهو له روّژی سیّیهمدا زیندوو بوهتهوه. که خهلّکی ئهو ناوچهیه گویّیان لهمه بوو زوّریان باوهریان به عیسا هیّنا و چوونه ریزی باوه پردارانهوه، بهلام له گهل ئهمهشدا کومهلیّک له ماموّستایانی شهریعهت ئهم قسانهیان زوّر زوّر پی ناخوش بوو، دهستیان کرد به پیلان دانان بویان. ههربویه چوون کومهلیّ پیاو خراپیان له ناو شار کوکردهوه و پیکهوه روّیشتنه سهر مالی یاسون که یوّلس و سیلای له مالی خوّی جیّ کردبوهوه. روّیشتن و بینیان یوّلوّس و سیلا لهویّ نهماوه ههر بوّیه

دەستبەجى ياسون و كۆمەلى لە باوەردارانيان برد و برديانە بەردەم لىيرسراوى ئەو ناوچەيە. بە دەنگى بەرز ھاوريان كردو وتيان (ئەو دوو كەسەى كە رۆيشتونەتە ھەر شارىك تىكيانداوە و ويرانيان كردوه ئىستا ئەم پياوە لە مالى خۆيدا جىلى كردونەتەوە. دواى ئەوەى كە ھەموويان توورە بوون برياريان دا كە ياسون و باوەردارەكانى تر بە بارمتە ئازاد بكەن. كە شەو داھات بە نهينى كۆمەلى لە باوەرداران پۆلۆس و سىلايان لە سالۆنىكى بردە دەرەوە و دەربازيان كردن و رۆيشتن.

ئەمە چيرۆكيك بوو له وشەكانى خوداوەند

31. The Homeland

Revelation 7:9-10; 21:1-5

This is a story from God's Words.

Yohena was one of the closest disciples of Isa. Yohena went city by city preaching the message of the Messiah to many people, and because of that, by the authority of the Romans, Yohena was imprisoned and they sent him off to an island prison. When Yohena was in prison, Isa showed him some things that would happen in the future.

Yohena saw lots of people from every nation and every language in a big crowd, and all of them were standing in front of the throne of the Lord and Isa. They were dressed in white clothes and they were shouting, "Our Lord and the Lord Isa Mesih have the power to rescue His people.

Then Yohena saw that the old earth and old heaven no longer existed, but a new earth and a new heaven were created. And then he saw a beautiful city brought down from God. A loud voice shouted and said, "From now on, God will live with you and this will be your new country. And God will be the people's God and the people will be the people of God. And there will be no more sadness and pain. God will wipe away the tears of all of his people and death will no longer remain.

Then God said, "I am the start and the end. To anyone who is thirsty, I have the water of life and I will give it freely. And those who continue in their faith, I will make them my sons and daughters and I will be their God forever."

And this was a story from God's Words.

ئەمە چىرۆكىكە لە وشەكانى خوداوەند

یۆحەنا یەكیّك بوو له قوتابیه نزیكەكانی عیسای مەسیح. یۆحەنا شار به شار دەگەراو پەیامی مەسیحی به خەلّكی دەگەیاند. هەر لەبەر ئەمە له لایەن دەسەلاتداری رۆمانییەكانەوە یۆحەنا خرایه زیندان و دوور خرایەوەو له دورگەیەك زیندانیان كرد. كاتیّك كه یۆحەنا له زیندان دا بوو عیسا هەندی لهو شتانهی نیشاندا كه له داهاتوودا روودەدەن.

یۆحهنا بینی که کۆمه له خه لکیکی زوّر له ههموو نه ته وهکان و له ههموو زمانه کان قهرمبالفییه کی زوّر گهوره یان دروست کردبوو، ههر ههموویان له بهرده م ته ختی پاشایی خوداوه ند و عیسای مهسیح دا راوه ستابوون و جلی سپیان له بهر بوو و پیکه وه هاواریان دهکرد و دهیانوت: خودای ئیمه و خوداوه ندمان عیسای مهسیح توانای رزگار کردنی گهله که ی ههیه بیاشان یوّحه نا بینی که زهوی و ئاسمانه کوّنه که بوونی نه ما و زهوی و ئاسمانی کی نوی دروست بووه، و پاشان بینی که شاریکی جوان له لایه ن خوداوه نده وه هینرا خواره وهو ده نگیکی به رز هاواری کرد و وتی: له ئیستاوه خوداوه ند له گه لا ئیوه ده ژیت و ئه مه ده بیته نیشتمانی تازه تان وه چیتر نا په حهتی و ئازار بوونی نامینیت، خوداوه ند فرمیسکی چاوی ههموو گهله که ی ده سپیته و مردنیش نامینیت. پاشان خوداوه ند وتی من سهره تاو کوتاییم، ههر که سیک تینوی بیت من ئاوی ژیانم پییه که به خوّرایی ده یده می وه ئه و که سانه ش که به دوراوه ند و من ده بم به خودایان بو

ئەمە چىرۆكۆك بوو لە وشەكانى خوداوەند